

O

C

Office for
Contemporary
Art Norway

A

p.1 Director's Foreword

**p.4 Report
Summary**

**p.8 Annual Accounts
2023**

p.22 Grants & Residencies

**p.48 International
Visitor Programme**

**p.58 Programme
Activities**

p.62 OCA in the Press

**p.72 Organisation
and the Board**

Director's Foreword

Dear Reader,

This year has been marked by significant institutional development at OCA, laying the groundwork for strengthening international activity and visibility for contemporary art from Norway.

One of the core characteristics of art is its capacity to intensify perception and thought, wonder and reflection. It is a fundamental and unstoppable impulse from life itself, bridging our internal world and that of the world around us, making each one visible, tangible and decipherable to its counterpart.

In a world where wars, conflicts and nationalistic movements close borders and diminish the possibility for mobility and connections, it is crucial to protect and strengthen conditions that make international artistic activity and freedom possible. Art is vital to contributing to more complex and deeper understanding of the world we live in, embracing an ambiguous *both-and* thinking that can expand the breadth of possible futures that we co-create together.

Given this vital importance of centring art in the global discourse, OCA promotes and contributes to international activity, exchange, and cooperation for artists. Specifically, by enhancing international activity of contemporary art from Norway through sparking interest, creating connections and materially supporting artists and curators.

Through expanding experimentation with new models and structures, OCA's public programme will stimulate interest and curiosity by contributing to artistic and discursive development in Norway and globally. The international networking and visitor programmes establish, grow and maintain meaningful connections and collaborations between Norwegian actors and international colleagues in the contemporary art field. OCA grants and funding opportunities provide materiel support to artists and curators, strengthening the possibilities and conditions for the realisation of international activity.

In 2023, OCA has steered closer to the visual art field across Norway, creating nearer contact with the actors that constitute the ecosystem of the art field to strengthen many international initiatives, while simultaneously developing the OCA team through welcoming new colleagues.

OCA has strengthened activities that directly improve the conditions and possibilities for international activity while prioritising accessibility and transparency to the entire art field. OCA will continue working to facilitate and centre artistic risk-taking and the realisation of ambitious international projects.

The Future!

Ruben Steinum

Director

Office for Contemporary Art Norway

Report Summary

Office for Contemporary Art Norway (OCA) works to promote and professionalise Norwegian artists and curators in the visual arts for international collaboration. OCA facilitates meetings between Norwegian artists and curators from significant international art institutions, providing opportunities for artists to present their work. OCA produces innovative programmes to highlight the Norwegian art scene.

Increased International Activity – Strengthening Artists’ Ambitions, Risk-taking, and Market Opportunities

OCA increased production support from NOK 1 million to NOK 3 million in 2023, thereby enhancing the conditions for artists to pursue international opportunities. OCA hosted 18 foreign curators, who conducted a total of 176 artist meetings in Norway, promoting and professionalising these artists. Some meetings have already led to invitations to participate in major exhibitions in 2024, including Ahmed Umar at the Venice Biennale, Sandra Mujinga, Joar Nango, and Damla Kilickiran at the Yokohama Triennale, and Elina Waage Mikalsen and Ahmed Umar at the Toronto Biennial of Art. Through its public programming, OCA organized 11 events featuring guest curator presentations and art discussions at OCA, nine of which were filmed and are available on oca.no. OCA supported two curators working in Norway, Martina Petrelli and Nora-Swantje Almes, to attend the CIMAM (International Committee for Museums and Collections of Modern Art) annual conference in Buenos Aires. OCA also supported artist and curator Karolin Tampere and curator Anne Szefer Karlsen to

participate in the Mondrian Fund’s orientation trip in South America.

OCA collaborated with and supported Bergen Kunsthall and Frieze for their joint edition of Frieze New Writers in Bergen in April. Additionally, OCA partnered with and supported Oslo Open for their annual weekend event in April, where visual artists and artisans open their studios to visitors. OCA also collaborated with and supported the meeting place Coast Contemporary, facilitating their annual journey in September with artists and other art workers from Norway and abroad. OCA nominated artists Kamil Kak, Nastassja Simensky, and Mhairi Killin for the Artica Svalbard Residency in 2023. OCA aims to foster artistic risk-taking and the execution of ambitious international projects by combining programming and networking efforts, capacity building, and grant schemes.

Organisation – New Strategy

In 2023, OCA established two new positions to strengthen its public artistic programme and global networks and visitor programmes. These new positions, effective from 2024, will also enhance communication efforts and internal analysis and insight projects. In 2023, OCA focused on mapping and identifying opportunities, potentials, and needs in the field that will contribute to internationalisation, maintaining a presence throughout Norway, and further developing closer contact with art institutions and other stakeholders in the art field.

Artistic Programme and Communication

The Afro-Nordic focus of the YBSON (You Better Say Our Names) programme continued in 2023 with OCA producing a podcast featuring three audio works by Dudizile Mathonsi, Minna Salami, and Yaa Adu, followed by a discussion between Itzel Esquivel from OCA and Avry Ro about the works and experiences related to race and gender in the Nordic region. The podcast is available on Spotify, oca.no, and yppe.no. OCA has prepared and planned artistic programmes for implementation in 2024 in Mexico, Norway, and Zambia. “Máhcaheapmi (Responses)” a series of gatherings based on the Truth and Reconciliation Commission, included a planned residency, workshop, and symposium in Mexico in collaboration with the museum MUAC, featuring representatives of Sami art and culture and indigenous people in Mexico. Similar programmes were also planned in Norway. In Zambia, OCA started planning an event at the institution LOCA in Livingstone, Zambia, in spring 2024, where participants from the 2021 digital residencies will present their works, participate in working groups, and discuss reflections from the digital residencies.

Travel and Production Grants

OCA administers a travel grant scheme for the Ministry of Foreign Affairs and a grant scheme for the production of works to be shown abroad for the first time. These grants are processed together. In 2023, a new international jury was appointed. The selection process for the jury was changed in the fall of 2022, with a feedback round conducted for visual arts field stakeholders. The jury is proposed by the OCA administration and decided by the OCA board. The

international jury evaluates and makes final decisions on applications for travel grants, production grants, and residencies. The 2023 jury members were Kjersti Solbakken, Giovanna Esposito, Vibeke Slyngstad, Knut Henrik Henriksen, and Ruben Steinum.

In 2023, the jury reviewed 246 applications requesting a total of NOK 11 394 391 in travel support and awarded funding to 71 projects totaling NOK 1 916 332.

29% of applicants received support, and the annual budget represented 17% of the total requested amount. For the production grant scheme, the jury awarded 82 grants totaling NOK 3 080 000.

Expert and Curator Visits to the Northern Region

Of the aforementioned curator visits in 2023, eight visits involved 16 visitors working professionally with art abroad, who traveled to Northern Norway. There, 54 artist meetings and 25 institutional meetings took place. This part of the programme was funded by the Ministry of Culture’s special project grant for northern region initiatives. The rest of the visitor programme was covered by the operational grant from the Ministry of Culture. After the visit of the artistic directors for the 2024 Sydney Biennale, Intel Guerrero and Cosmin Costinas, to Lássagámmi and their meeting with the work of multi-artist Nils-Aslak Valkeapää/Áillohaš, several of his texts will be included in North Sami and English in the 2024 Sydney Biennale publication, highlighting Sami perspectives. Following the visit of curators Dominique Fontaine and Miguel A. López from the Toronto Biennial of Art and their meeting with Sami artist Elina Waage Mikalsen (Tromsø), she has been invited to participate in the 2024 Toronto Biennial with a new work.

International Support for Galleries and Independent Exhibition Spaces (ISGIES) – Market and Fair Participation for Galleries

For ISGIES, OCA awarded a record-high NOK 8 437 026 for 47 international fair participations by Norwegian galleries. NOK 5 927 330 went towards fair fees, NOK 1 813 925 towards art transport, NOK 458 512 towards informational materials related to fair participation, NOK 104 000 towards external assistance for promoting fair participation, NOK 69 623 towards travel for gallery staff, NOK 38 289 towards art insurance, and NOK 25 347 towards accommodation for gallery staff at the fair location. A total of 190 Norwegian artists were promoted through the supported fair participations. In 2023, OCA conducted a thorough review of the gallery support scheme ISGIES. Criteria for receiving support were decided to change from January 1, 2024, as the budget allocated under the ISGIES scheme in 2024 will be NOK 4 million. The review aimed to develop criteria that ensure and support galleries' ability to participate in international fairs.

Residencies for Norwegian Artists Abroad

The jury selected four artists and one curator for residencies. OCA has agreements and offers residencies in the USA, Germany, Belgium, and Japan. In 2023, a total of 227 applications were received for the five existing residencies and a new one in Zambia starting in 2024, announced by the foundation in 2023.

2023 marked the 38th year Norway has funded an artist residency at Künstlerhaus Bethanien, Berlin, for which OCA has managed applications since its establishment. Norway has had an artist residency in New York since 1983, now managed by OCA.

Administrative Matters

At the end of 2023, the foundation had five full-time employees, one full-time temporary employee, and one employee on parental leave. Seven board meetings were held in 2023.

Annual Accounts 2023

Profit and Loss Account	Note	2023	2022
The Norwegian Ministry of Culture	2	23 447 496	23 524 198
The Norwegian Ministry of Foreign Affairs	2	3 681 332	4 115 000
Other public funding	2	–	381 000
Private contributions	2	–	3 023 535
Own income	2	101 681	223 990
 Sum income		 27 230 509	 31 267 723
 Project/exhibition/artist support		 17 341 807	 20 576 952
Salary and other personnel costs	3	5 314 584	7 084 982
Administrative fees	4	1 555 537	1 139 778
House rent	5	1 715 786	1 450 860
Building operating costs		152 961	153 905
Announcing		301 845	51 877
Other operating costs		763 247	1 074 839
Depreciation	6	60 112	91 138
 Sum costs		 27 205 879	 31 624 331
 Operating result		 24 630	 (356 608)
 Other financial income		 5 654	 6 392
Other financial cost		1 299	85
 Sum financial items		 4 355	 6 307
 Annual result		 28 985	 (350 301)
Allocation of the annual result	7	28 985	(3 475 301)
Transferred to self imposed restrictions	7	–	3 125 000
Sum allocation of annual result		28 985	(350 301)

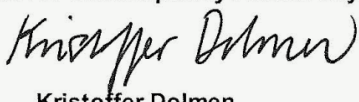
Balance sheet	Note	31.12.23	31.12.22
Assets			
Fixed assets			
Fixed Assets			
Furnishing of new space in 2018	6	26 908	87 020
Sum tangible operating assets		26 908	87 020
Sum fixed assets		26 908	87 020
Current assets			
Receivables			
Accounts receivable	8	6 346	5 397
Prepaid costs	9	694 061	780 709
Sum receivables		700 407	786 106
Bank deposit and cash	10	13 586 111	12 830 381
Sum current assets		14 286 518	13 616 487
Sum assets		14 313 426	13 703 507

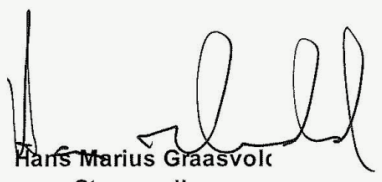
Balance sheet	Note	31.12.23	31.12.22
Equity and liabilities			
Equity			
Basic capital	7	50 000	50 000
Equity with self-imposed restrictions	7	5 125 000	5 125 000
Other equity	7	3 708 586	3 679 601
Sum equity		8 883 586	8 854 601
Liabilities			
Current liabilities			
Accounts payable		310 685	391 418
Current tax payable		405 643	500 592
Grant liabilities	11	4 278 975	3 124 870
Other current liabilities	12	434 537	832 026
Sum current liabilities		5 429 840	4 848 906
Sum liabilities		5 429 840	4 848 906
Sum equity and liabilities		14 313 426	13 703 507

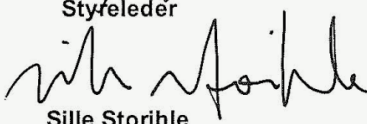
Oslo, 16. februar 2024

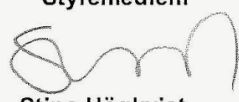
Styret for Office for Contemporary Art Norway

Trude Gornæs Ugelstad
Styreleder

Kristoffer Dolmen
Styremedlem

Hans Marius Graasvold
Styremedlem

Silje Storihle
Styremedlem

Stina Högvist
Styremedlem

Ruben Steinum
Direktør

Note 1 Accounting principles

The annual accounts are recorded in accordance with acts and good practice for small enterprises and good practice for non-profit organisations.

The following accounting principles have been used:

Accounting principles for essential accounting items

Income

Income is booked according to the earned-income principle. General funding is booked the time it is allocated for. Earmarked funds are booked concurrently with the use of the funding. Unused earmarked funding is booked as short-term liability in the balance sheet.

Costs

Costs are periodic to the year the activity leading to the costs are performed.

Current assets / current liabilities

Current assets/short-term liabilities consider normally account items due for payment within one year after balance registration. Current assets are judged according to the lowest value of acquisition cost and estimated actual value.

Fixed assets / long-term liabilities

Fixed assets are assets destined for continued use. Fixed assets are valued at acquisition cost. Durable fixtures and fittings are capitalized and depreciated over economical lifetime. Durable fixtures and fittings are written down to regained

value when fall of value that is not expected to be temporary. Regainable amount is the highest of net sales value and value in use. Value in use is present value of future cash flows related to the asset. The down writing is reversed when the basis for it is no longer present.

Receivables

Accounts receivable and other receivables are booked at nominal value after reduction of expected loss. Reservations for future losses are quantified on the basis of an individual evaluation of each of the receivables. In addition, an unspecified reservation is made for other liabilities to cover possible future losses. In 2023 there has not been any reservations for future losses.

Tax

The foundation is not liable to pay government tax for its activities.

Change of accounting principle

There has not been any changes used in accounting principles in 2023.

Notes: Additional Information

Government funding in 2023 Contributors:	2023 Granted	2023 Paid	2022 Granted	2022 Paid
Ministry of Culture (KUD), annual budget	17 990 000	17 990 000	16 915 000	16 915 000
Ministry of Culture (KUD), International Support for Galleries & Independent Exhibition Spaces (ISGIES)	4 000 000	4 000 000	4 000 000	4 000 000
Ministry of Culture (KUD), project funding for initiatives in the north	1 000,000	1 000 000	1 300 000	1 300 000
Ministry of Foreign Affairs (MFA), International travel support	2 000 000	2 000 000	2 000 000	2 000 000
Ministry of Foreign Affairs (MFA), project support	1 650 000	1 650 000	2 000 000	2 000 000
Ministry of Foreign Affairs (MFA), remuneration for administration of the travel support scheme	115 000	115 000	115 000	115 000
SUM	26 330 000	26 330 000	23 330 000	23 755 000

Note 2: Income

	2023	2023	2022	2022
The distribution of use of funding from Ministry of Foreign Affairs:				
International Visitor Programme	-	-	165 704	3.8 %
Admin of the application based grant scheme	115 000	3.1 %	115 000	2.7 %
International travel support	1 916 332	50.9 %	2 000 000	46.4 %
International residencies	1 650 000	43.8 %	1 551 517	36.0 %
Publications	-	-	282 779	6.6 %
Venice Biennale, representation, paid in 2021	-	-	200 000	4.6 %
Unused International Support	83 668	2.2 %	-	-
SUM	3 765 000	100.0 %	4 315 000	100 %
The distribution of use of funding from Ministry of Culture:				
International gallery support (ISGIES) scheme	7 427 017	31.7 %	4 000 000	17.0 %
Salary and other personnel costs	4 971 349	21.2 %	6 256 632	26.6 %
House rent	1 711 786	7.3 %	1 450 000	6.2 %
Administrative fees	1 453 856	6.2 %	915 788	3.9 %
Building operating costs	152 961	0.7 %	146 706	0.6 %
Projects and exhibitions	558 710	2.4 %	902 395	3.8 %
International Studio Programme	-	-	38 000	0.2 %
Depreciation	60 112	0.3 %	91 138	0.4 %
The board of directors	300 984	1.3 %	475 310	2.0 %
Jury	7 221	0.0 %	-	-
Travel and representation	264 366	1.1 %	89 434	0.4 %
Telephone and IT	64 148	0.3 %	22 759	0.1 %
Announcing	301 845	1.3 %	51 878	0.2 %
Venice Biennial	500 000	2.1 %	5 240 697	22.3 %
Other operating costs	280 213	1.2 %	240 570	1.0 %
International production support scheme	3 000 000	12.8 %	1 000 000	4.3 %
International residencies	518 175	2.2 %	-	-
International Visitor Programme	392 627	1.7 %	-	-
North initiatives	367 486	1.6 %	-	-
Net financial items	(4 355)	0.0 %	(6 307)	0.0 %
Used cancelled accrued amount for production support from 2021 in 2023	80 000	0.3 %	-	-
Accrued for use for the Venice project in 2022	-	-	333 619	1.4 %
Accrued funds for ISGIES	1 010 010	4.3 %	2 275 579	9.7 %
To equity	28 985	0.1 %	-	-
SUM	23 447 496	100.0 %	23 524 198	100.0 %

Note 2

	2023	2022
Use of private contributions:		
Venice Biennale project	-	3 023 535
SUM	-	3 023 535
Use of own income:		
Administrative fees	101 681	223 990
SUM	101 681	223 990
Use of other public funding:		
Venice Biennale project	-	181 000
SUM	-	181 000

Note 3: Salary and other personnel costs

	2023	2022
Salary cost	3 893 520	5 369 914
State pension fee (Folketrygdavgift)	633 426	864 982
Pension costs	281 347	272 455
Other personnel costs	506 291	577 631
SUM	5 314 584	7 084 982

No of permanent and temporary labour years at the end of the year	7	6
---	---	---

Remunerations

The Board of Directors	223 288	235 106
------------------------	---------	---------

Director

Salary	763,089	983,784
Contributions to pension liability	48,000	59,027
Other payments	14,726	12,123
SUM	825,815	1,054,934

Note 2

	2023	2022
Use of private contributions:		
Venice Biennale project	-	3 023 535
SUM	-	3 023 535
Use of own income:		
Administrative fees	101 681	223 990
SUM	101 681	223 990
Use of other public funding:		
Venice Biennale project	181 000	-
SUM	181 000	-

Note 3: Salary and other personnel costs

	2023	2022
Salary cost	3 893 520	5 369 914
State pension fee (Folketrygdavgift)	633 426	864 982
Pension costs	281 347	272 455
Other personnel costs	506 291	577 631
SUM	5 314 584	7 084 982
No of permanent and temporary labour years at the end of the year	7	6

Remunerations

The Board of Directors	223 288	235 106
------------------------	---------	---------

Director

Salary	763,089	983,784
Contributions to pension liability	48,000	59,027
Other payments	14,726	12,123
SUM	825,815	1,054,934

Note 4: Specification of auditor fee

	2022	2021
Statutory audit	75 319	67 272
Project audit	90 125	-
Additional work audit	23 175	-
SUM	188 619	67 272

Note 5: Specification of house rent

	2023	2022
Nedre gate 7	1 711 786	1 450 860
External space for boardmeeting	4 000	-
SUM	1 715 786	1 450 860

Note 6: Capitalized investments

	Furniture, fixtures and fittings 31.12.22
Original cost (per 01.01.2023)	87 020
Supply of new purchases	-
Wastage of furniture, fixtures and fittings	-
Accumulated depreciation	60 112
Capitalized value per 31.12.23	26 908
Depreciation in 2023	60 112
Depreciation rate	10 - 33 %
Depreciation plan	Linear

Note 7: Equity

	Basic capital	Other equity	Self-imposed restrictions	SUM equity
Equity per 31.12.2023	50,000	3 679 601	5 125 000	8 854 601
Allocation of the result in 2023	-	28 985	-	28 985
Equity per 31.12.2023	50,000	3 708 586	5 125 000	8 883 586

Note 8: Accounts receivable

	31.12.23	31.12.22
Accounts receivable	6 346	5 397
SUM	6 346	5 397

Note 9: Prepaid costs

	31.12.23	31.12.22
Prepaid rental international residencies	445 464	383 089
Other prepaid costs	248 597	397 620
SUM	694 061	780 709

Note 10: Bank deposit, cash

	31.12.23	31.12.22
Bank deposit, cash	12 728 569	11 970 881
Deposit for house rental	638 365	599 548
Tax withholding	219 177	259 952
SUM	13 586 111	12 830 381
Available	12 728 569	11 970 881

Note 11: Status per 31.12 for received funding

	31.12.23	31.12.22
From Ministry of Foreign Affairs:		
Reserved for payment of Int. Travel support from 2020	-	25,000
Reserved for payment of Int. Travel support from 2021	-	48,000
Reserved for payment of Int. Travel support from 2022	63 000	414,211
Reserved for use for the Venice project in 2022	710 245	-
From Ministry of Culture:		
Reserved for projects in North of Norway	1 932 514	1 300 000
Reserved for payment of Production support from 2021	-	80 000
Reserved for payment of Production support from 2022	43 000	247 649
Reserved for payment of Production support from 2023	1 530 216	-
Unused ISGIES budget		1 010 010
SUM	4 278 975	3 124 870
Sum unpaid and unused project funding	4 278 975	3 124 870

Note 12: Other current liabilities

	31.12.23	31.12.22
Prepayments from customers	-	-
Unpaid holiday money	430 903	572 576
Unpaid costs	3 634	259 450
SUM	434 537	832 026

Uavhengig revisors beretning

Til styret i Stiftelsen OCA Norway Office For Contemporary Art Norway

Uttalelse om årsregnskapet

Konklusjon

Vi har revidert årsregnskapet til Stiftelsen OCA Norway Office For Contemporary Art Norway.

Årsregnskapet består av: • Balanse per 31. desember 2023 • Resultatregnskap for 2023 • Noter til årsregnskapet, herunder et sammendrag av viktige regnskapsprinsipper.	Etter vår mening: • Oppfyller årsregnskapet gjeldende lovkrav, og • Gir årsregnskapet et rettviseende bilde av stiftelsens finansielle stilling per 31. desember 2023, og av dens resultater for regnskapsåret avsluttet per denne datoen i samsvar med regnskapslovens regler og god regnskapsskikk i Norge.
---	--

Grunnlag for konklusjonen

Vi har gjennomført revisjonen i samsvar med International Standards on Auditing (ISA-ene). Våre oppgaver og plikter i henhold til disse standardene er beskrevet nedenfor under Revisors oppgaver og plikter ved revisjonen av årsregnskapet. Vi er uavhengige av stiftelsen i samsvar med kravene i relevante lover og forskrifter i Norge og International Code of Ethics for Professional Accountants (inkludert internasjonale uavhengighetsstandarter) utstedt av International Ethics Standards Board for Accountants (IESBA-reglene), og vi har overholdt våre øvrige etiske forpliktelser i samsvar med disse kravene. Innhentet revisjonsbevis er etter vår vurdering tilstrekkelig og hensiktsmessig som grunnlag for vår konklusjon.

Styret og daglig leders ansvar for årsregnskapet

Styret og daglig leder (ledelsen) er ansvarlig for å utarbeide årsregnskapet og for at det gir et rettviseende bilde i samsvar med regnskapslovens regler og god regnskapsskikk i Norge. Ledelsen er også ansvarlig for slik intern kontroll som den finner nødvendig for å kunne utarbeide et årsregnskap som ikke inneholder vesentlig feilinformasjon, verken som følge av misligheter eller utilsiktede feil.

Ved utarbeidelsen av årsregnskapet må ledelsen ta standpunkt til stiftelsens evne til fortsatt drift og opplyse om forhold av betydning for fortsatt drift. Forutsetningen om fortsatt drift skal legges til grunn for årsregnskapet så lenge det ikke er sannsynlig at virksomheten vil bli avvirket.

Revisors oppgaver og plikter ved revisjonen av årsregnskapet

Vårt mål er å oppnå betryggende sikkerhet for at årsregnskapet som helhet ikke inneholder vesentlig feilinformasjon, verken som følge av misligheter eller utilsiktede feil, og å avgi en revisjonsberetning som inneholder vår konklusjon. Betryggende sikkerhet er en høy grad av sikkerhet, men ingen garanti for at en revisjon utført i samsvar med ISA-ene, alltid vil avdekke vesentlig feilinformasjon. Feilinformasjon kan oppstå som følge av misligheter eller utilsiktede feil.

Feilinformasjon er å anse som vesentlig dersom den enkeltvis eller samlet med rimelighet kan forventes å påvirke de økonomiske beslutningene som brukerne foretar på grunnlag av årsregnskapet.

For videre beskrivelse av revisors oppgaver og plikter vises det til:

<https://revisorforeningen.no/revisjonsberetninger>

Uttalelse om andre lovmessige krav

Konklusjon om utdeling og forvaltning

Basert på vår revisjon av årsregnskapet som beskrevet ovenfor, og kontrollhandlinger vi har funnet nødvendig i henhold til internasjonal standard for attestasjonsoppdrag (ISAE) 3000

«Attestasjonsoppdrag som ikke er revisjon eller forenklet revisorkontroll av historisk finansiell informasjon», mener vi at stiftelsen er forvaltet og utdelinger er foretatt i samsvar med lov, stiftelsens formål og vedtektene for øvrig.

BDO AS

Leif Åge Aabø
statsautorisert revisor
(elektronisk signert)

Penneo Dokumentnøkkel: GX2NI-QOOLN-QJEKZ-IT5LO-JISOU-EPZE7

Signaturene i dette dokumentet er juridisk bindende. Dokument signert med "Penneo™ - sikker digital signatur". De signerende parter sin identitet er registrert, og er listet nedenfor.

"Med min signatur bekrefter jeg alle datoer og innholdet i dette dokument."

Leif Åge Aabø

Partner

På vegne av: BDO AS

Serienummer: 9578-5993-4-2459280

IP: 188.95.xxx.xxx

2024-03-01 12:12:02 UTC

Dokumentet er signert digitalt, med **Penneo.com**. Alle digitale signatur-data i dokumentet er sikret og validert av den datamaskin-utregnede hash-verdien av det opprinnelige dokument. Dokumentet er låst og tids-stemplet med et sertifikat fra en betrodd tredjepart. All kryptografisk bevis er integrert i denne PDF, for fremtidig validering (hvis nødvendig).

Hvordan bekrefter at dette dokumentet er originalen?

Dokumentet er beskyttet av ett Adobe CDS sertifikat. Når du åpner dokumentet i

Adobe Reader, skal du kunne se at dokumentet er sertifisert av **Penneo e-signature service <penneo@penneo.com>**. Dette garanterer at innholdet i dokumentet ikke har blitt endret.

Det er lett å kontrollere de kryptografiske beviser som er lokalisert inne i dokumentet, med Penneo validator - <https://penneo.com/validator>

Dokumentnummer: 9578-5993-4-2459280

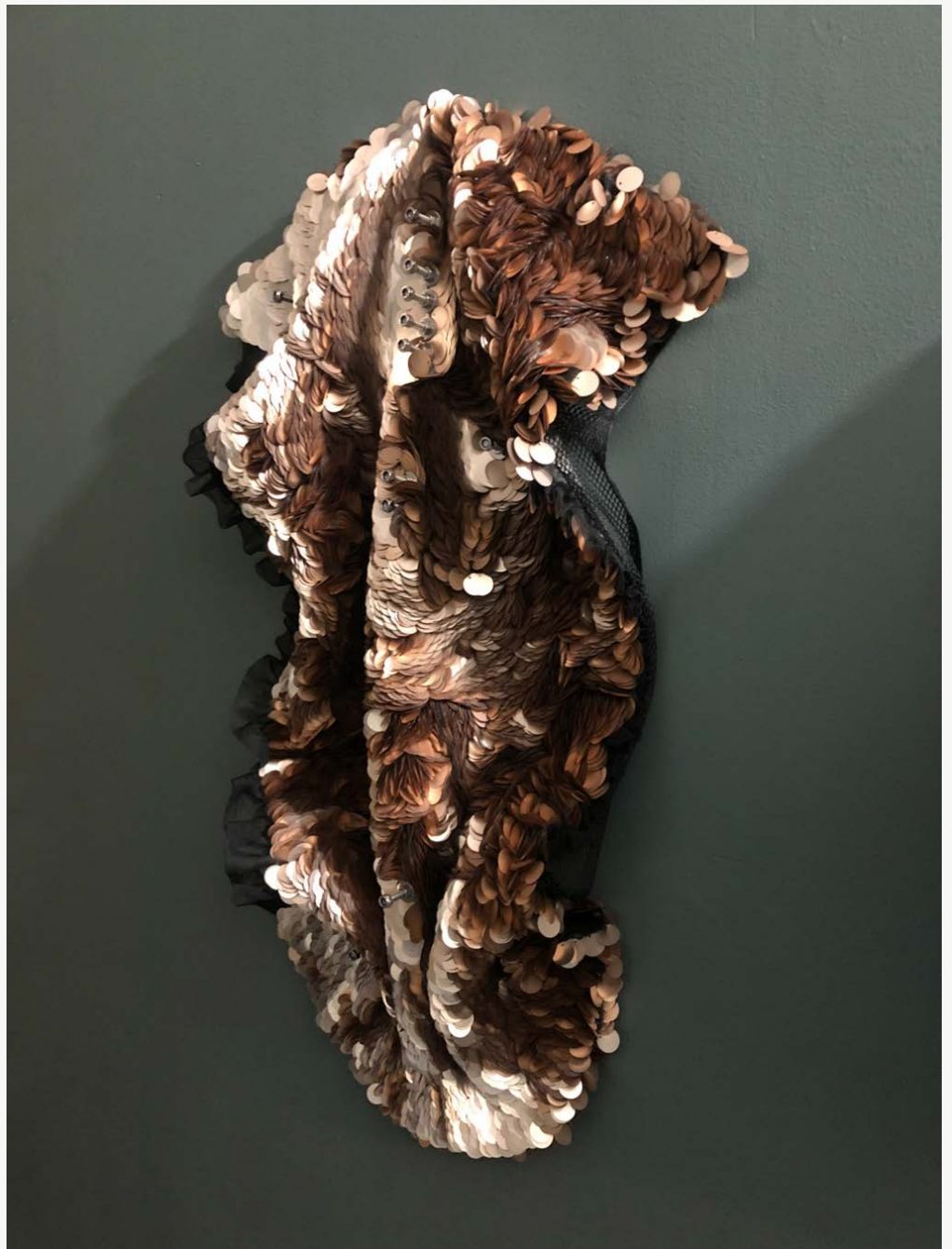
Grants & Residencies

International Support for Galleries & Independent Exhibition Spaces

(ISGIES)

Granted amount in total (NOK)	8 437 026
<i>Art fair fees</i>	5 927 330
<i>Promotion of art fair participation</i>	104 000
<i>Art transport</i>	1 813 925
<i>Information material</i>	458 512
<i>Art insurance</i>	38 289
<i>Travel</i>	69 623
<i>Accommodation</i>	25 347
Number of grantees	47
<i>Commercial galleries</i>	29
<i>– of which Arts and crafts galleries</i>	4
<i>Artist-run spaces</i>	9
<i>– of which Arts and crafts galleries</i>	1
<i>Art book publishers</i>	8
<i>– other printed material about visual artist</i>	1
Number of Norway based artists promoted	190
<i>Visual artists</i>	84
<i>Arts & craft artists</i>	29
<i>Artists presented in art books</i>	77
Art fair participation abroad	47
<i>Denmark</i>	14
<i>Sweden</i>	11
<i>United States</i>	5
<i>Switzerland</i>	5
<i>England</i>	4
<i>France</i>	2
<i>Germany</i>	2
<i>The Netherlands</i>	2
<i>Japan</i>	2

The International Support for Galleries and Independent Exhibition Spaces (ISGIES) scheme was established in 2015 for Office for Contemporary Art Norway (OCA) and Norwegian Crafts. The scheme aims to strengthen the participation of Norway based galleries, independent exhibition space and publishers at art fairs abroad, contributing to increased demand and internationalisation of contemporary art and contemporary crafts in Norway.

↑ Admir Batlak 'Sequin Skin #15'
Photo courtesy of Galleri Riis

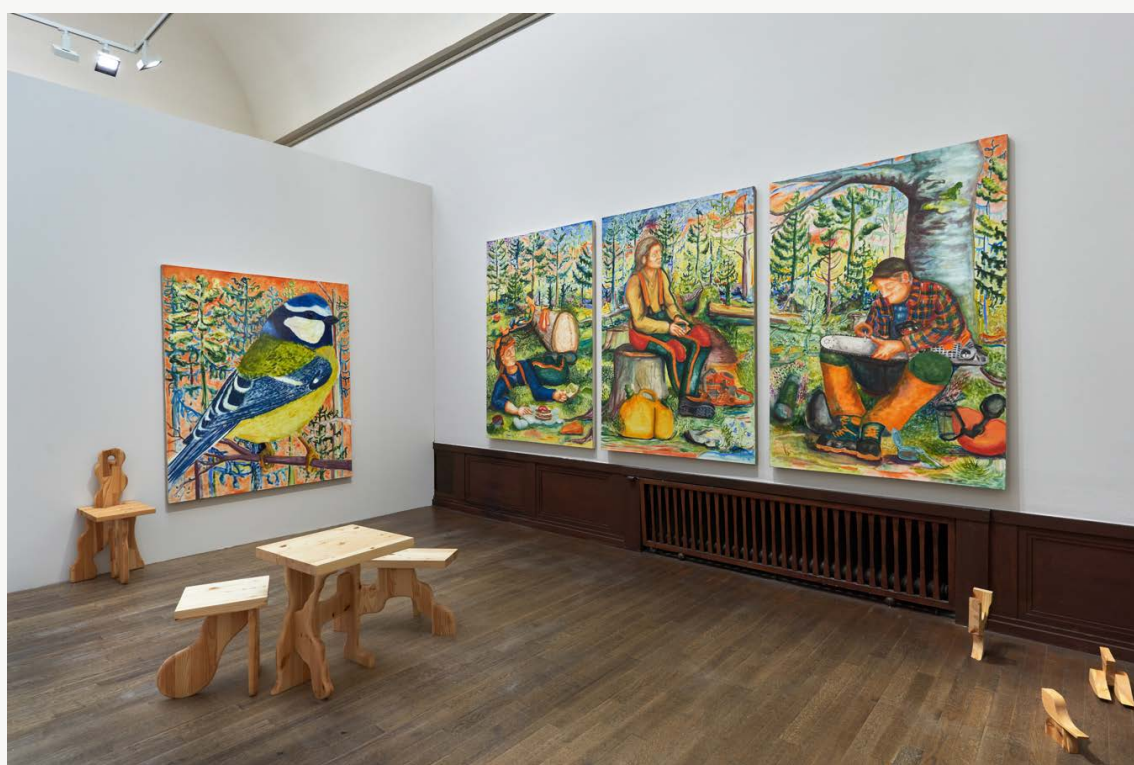
↑ Alexandra Jegerstedt & Iben Isabell Krogsgaard 'USIKKERKUNSTJENTE'
Photo by Tor Ukstein, courtesy of Van Etten Gallery

↑ Torbjørn Kvassbø & May Bente Aronsen
Photo courtesy of Format

↑ Mikkel McAlinden & Else Marie Hagen
Photo courtesy of Galleri K

↑ Audar Kantun & Henrik Ødegaard
Photo by Carl Henrik Tillberg, courtesy of Golsa

International Residencies

Residency	Duration (months)	Number of applicants	Number of grantees
<i>artist residency</i> Künstlerhaus Bethanien Berlin, Germany	11½	62	1
<i>artist residency</i> International Studio & Curatorial Program New York, USA	12	40	1
<i>curator residency</i> International Studio & Curatorial Program New York, USA	3	8	1
<i>artist residency</i> WIELS Contemporary Art Center Brussels, Belgium	9	50	1
<i>artist residency</i> Kyoto Art Center Kyoto, Japan	2	45	1
<i>artist residency</i> Lusaka Contemporary Art Center Lusaka, Zambia	2	22	3
Total		227	5

Künstlerhaus Bethanien
Berlin, Germany
Photo: Künstlerhaus Bethanien.

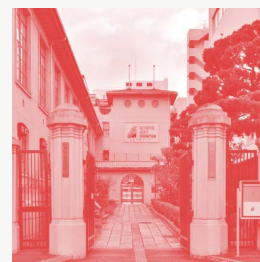
International Studio
& Curatorial Program
New York, United States.
Photo: ISCP

WIELS Contemporary Art Center
Brussels, Belgium
Photo: WIELS Contemporary

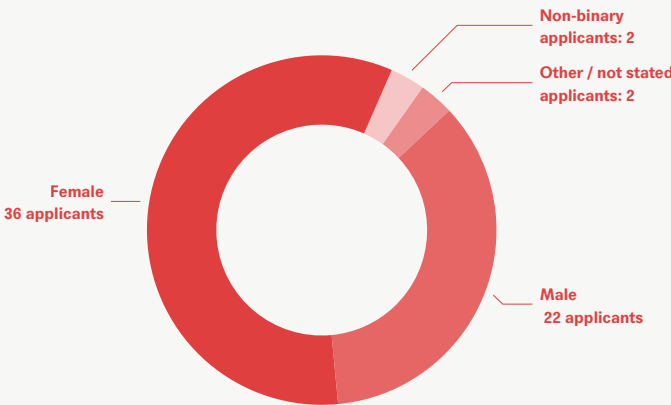
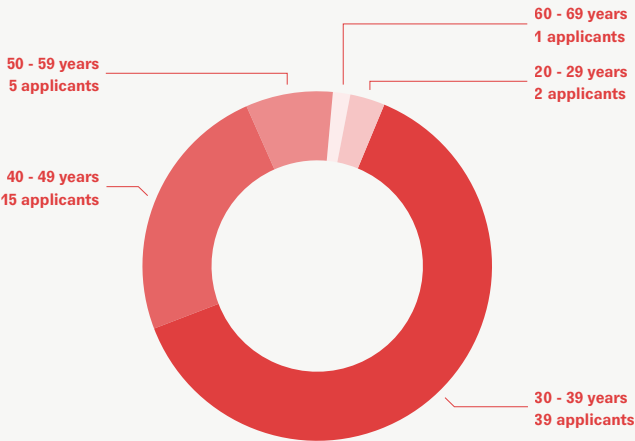
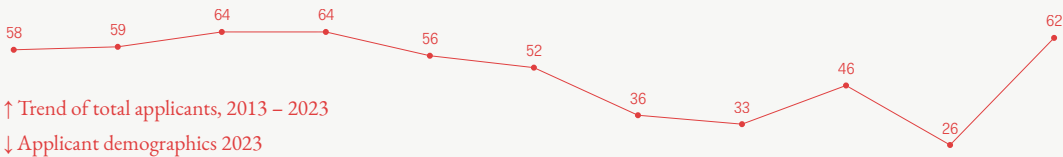
Kyoto Art Center
Kyoto, Japan
Photo: Kyoto Art Center.

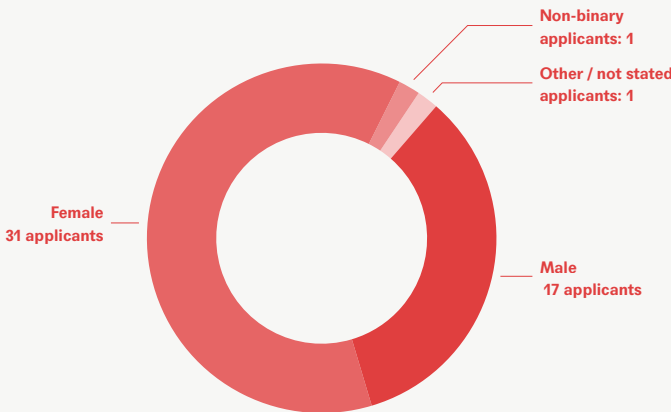
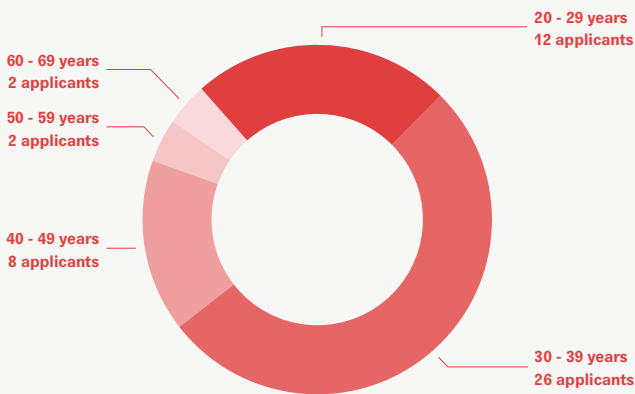
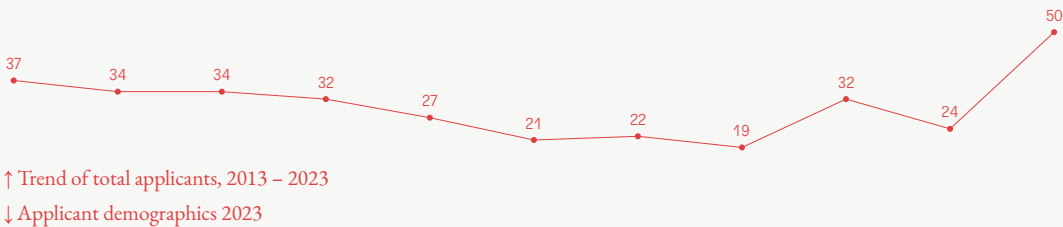
Kyoto Art Center
Kyoto, Japan
Photo: Kyoto Art Center

Residency applicants

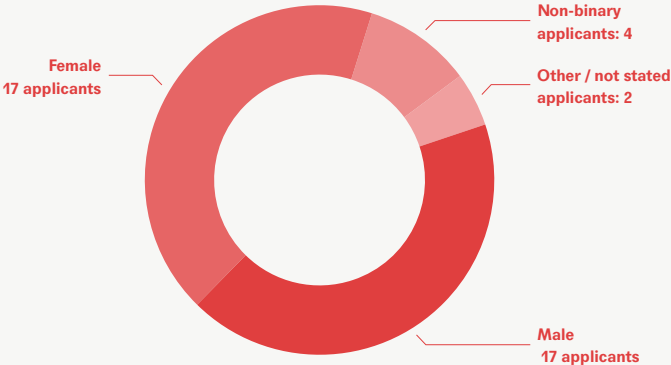
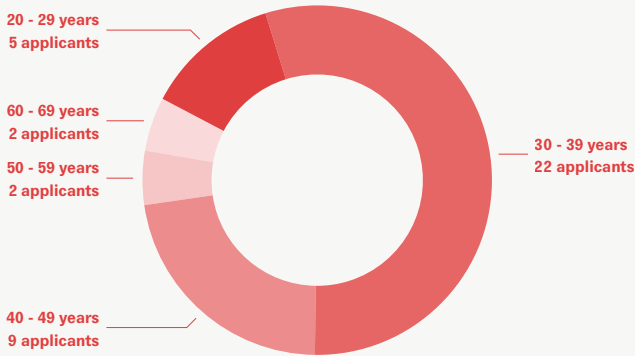
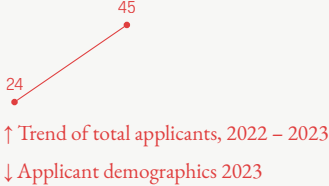
artist residency
Künstlerhaus Bethanien
Berlin, Germany

artist residency
WIELS Contemporary Art Center
Brussels, Belgium

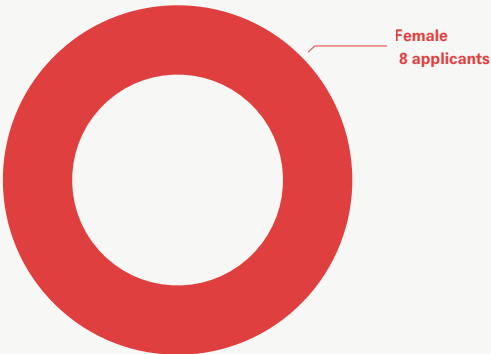
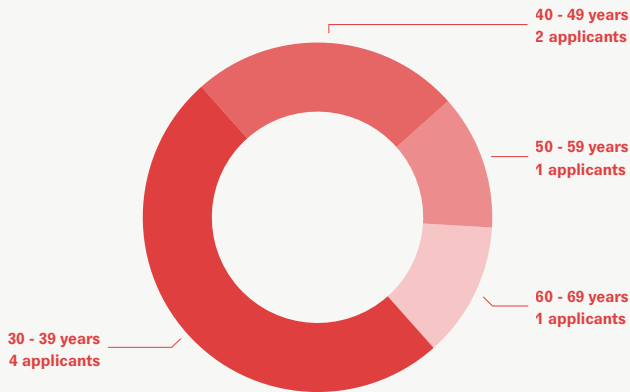

artist residency
Kyoto Art Center
Kyoto, Japan

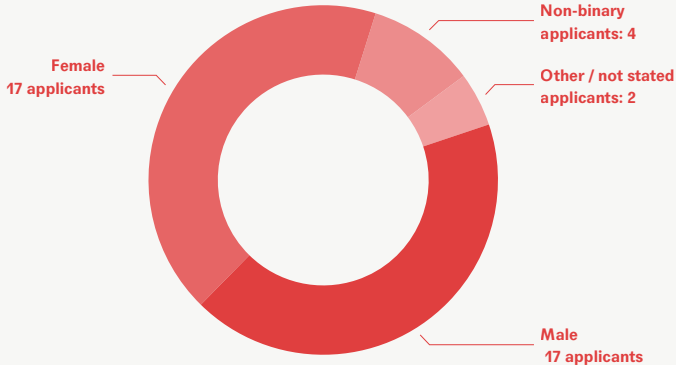
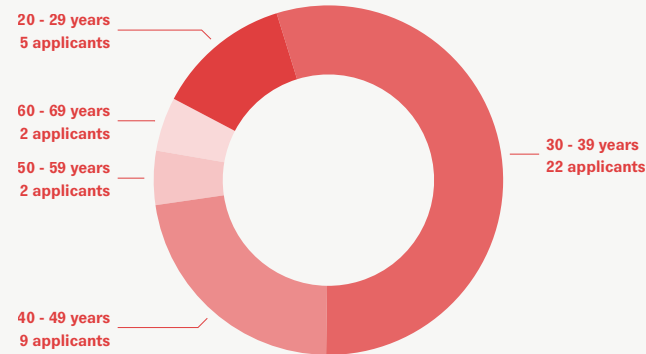
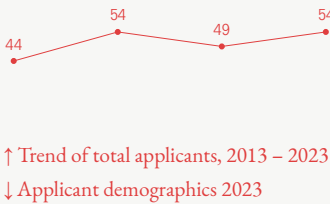

artist residency
Lusaka Contemporary Art Center
Lusaka, Zambia

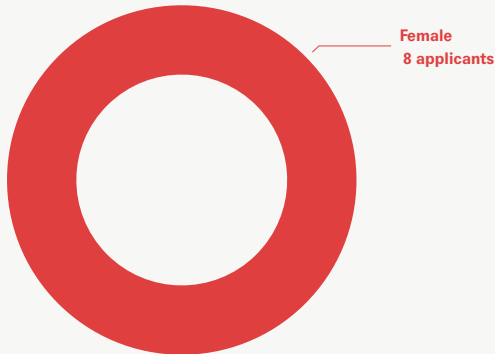
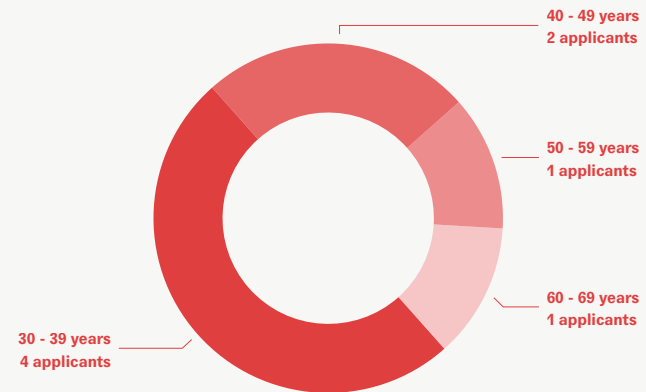
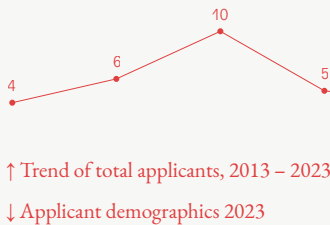
↓ Applicant demographics 2023

artist residency
**International Studio
 & Curatorial Program**
 New York, USA

curator residency
**International Studio
 & Curatorial Program**
 New York, USA

Knut Ivar Aaser

01.12.22 — 15.11.23

Support granted in 2022

Knut Ivar Aaser received his education from National Academy of Fine Art in Oslo, Kungliga Konsthögskolan Stockholm, and Akademie der Bildenden Künste München. His works have been exhibited at various artist-run spaces and galleries both nationally and abroad. Including exhibitions at Santolarosa (Oslo), Felix Gaudlitz (Vienna), VIVII (Oslo), Caravan (Oslo), Landings Project Space (Vestfossen), Independent Regence (Brussels), Anat Ebgi (Los Angeles), Tbilisi Center of Contemporary Art, (Georgia) and Kunsthall Stavanger, (Stavanger).

Duy Nguyen

01.12.23 — 15.11.24

Support granted in 2023

Duy Nguyen is a Vietnamese-Norwegian artist. He explores diasporic memories and how they affect personal and collective experiences, often with an inward gaze, and a poetic voice. His practice touches upon issues of cultural identity and mental health. Duy looks at his process as a reflection of his internal mind, rather than the documentation of the outside world. Through his work, he aims to rewrite and archive immigrant stories, while raising awareness of mental health issues faced by the Asian diaspora.

Thomas Bremerstent

02.01.23 — 30.06.23

Support granted in 2022

Thomas Bremerstent lives and works in Oslo, where he also studied at the Oslo National Academy of the Arts. He works with sculptures in a variety of media, exploring questions of form and material as well as social and political issues. Thomas also runs the two initiatives Løvens Hule and Celin.

Ina Hagen

02.01.24 — 30.06.24

Support granted in 2023

Ina Hagen is an artist and writer living and working in Oslo. In her artistic practice, spanning text and printed matter, digital media, collective work, communal making practices, and pedagogical forms, Hagen constructs platforms and performative situations of collective, critical reflection. In recent projects she has been focusing on the normalisation of Norwegian energy colonialism through industry self-presentation.

Agata Sulikowska

01.12.22 — 31.01.23

Support granted in 2022

Agata Magdalena Sulikowska is a visual artist and a graduate of the Wladyslaw Strzemiński Academy of Fine Arts and Design in Łódź, Poland. Her practice in figurative paintings shows people in their often confusing states of life and emotion; with joy and sorrow, pride, fear, disappointment and hope.

Tori Wrånes

01.10.23 — 30.11.23

Support granted in 2023

Tori Wrånes is a vocalist and artist and has a transmedial artistic practice, which unfolds as performance, sculptures, videos or installations. Her use of sounds, musical instruments, costumes, props, architecture, and sculptures deforms her appearance and creates new rituals and dreamlike constellations. Choreography with sound might be a good way to describe her work, be it solo or with multiple performers, like opera-singers on bikes, musicians in a chairlift, or a singing rock.

Jessica Elisabeth Lauren Taylor

17.06.24 — 30.07.24

Support granted in 2023

Jessica Lauren Elizabeth Taylor is a video artist, writer and researcher. Her roots are in the Southern United States, born in Mississippi and bred in Florida on former Timucuan land. Taylor's practice manifests through text, dialogue and video, what she terms “memory work.” Her work centers on themes of ritual, social politics and identity mythology of Black and Indigenous folks.

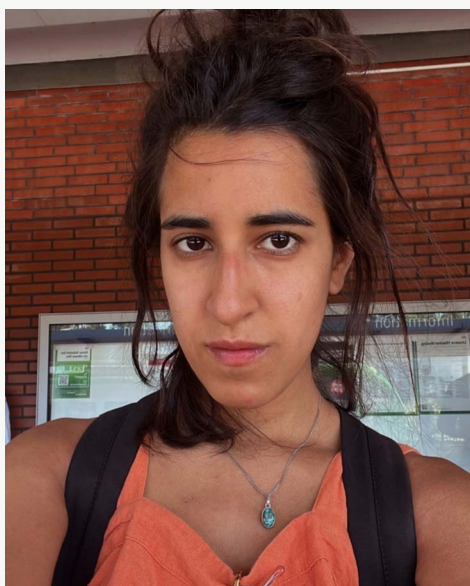

Hanan Benammar

01.05.24 — 31.05.24

Support granted in 2023

Benammar's practice is characterised by a conceptual exploration of geopolitical, societal, and environmental issues. She employs a variety of mediums, including sound, music and video, as well as recording and archiving strategies. The artist's works embrace sculpture, installation, performance and ephemeral situation in public space.

Bianca Hisse

01.05.24 — 31.05.24

Support granted in 2023

Bianca Hisse is a Brazilian artist living in Norway. Her practice traverses choreography, sculpture and installation, often addressing how societies are choreographed through borders and demarcations. She graduated from the Art Academy in Tromsø in 2019.

Håkon Lillegraven

01.09.23 — 30.11.23

curator residency

Support granted in 2022

Lillegraven's curatorial interests are in the intersections of queer, temporal, performance-based, and moving image-based work, collaboration, community-building, and the curatorial strategies and ethics surrounding these public space.

Katrine Elise Agpalza Pedersen

curator residency

01.09.24 — 30.11.24

Support granted in 2023

Pedersen's curatorial practice focus on perspectives combining alternative realities, spiritualities, knowledge systems and technology. Recently, she has explored themes of diasporic ancestry, neuroplasticity, and memory – an inquiry motivated by her own experiences as a second-generation Filipinx immigrant.

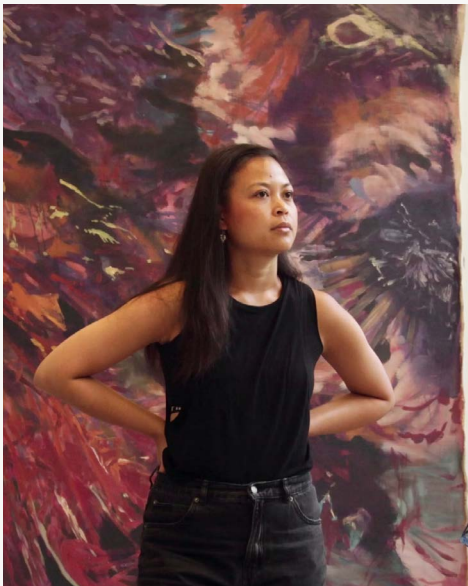
Sandra Mujinga

artist residency

01.09.23 — 31.08.24

Support granted in 2022

Sandra Mujinga plays with economies of visibility and opacity, negotiating questions of identity, self-representation and surveillance, working across text, sculpture, performance, and dance as well as the internet and the digital image. Her practice has been described as questioning “what it means to exist in the dark,” highlighting the conflicting nature of visibility, which, whilst serving as an ever-expansive platform for promoting diversity and difference, simultaneously increases unwanted surveillance and data collection.

Apichaya Wanthiang

artist residency

01.09.24 — 31.08.25

Support granted in 2023

Apichaya (Piya) Wanthiang holds a BA from Sint-Lukas, Brussels and an MA in Fine Arts from Bergen Academy of Art and Design (KHiB). Wanthiang constructs environments in order to study how they influence our perceptions, behaviours and interactions. She works mainly with painting and installations comprising light, sound and text.

As a key partner, OCA is responsible for nominating artists for their residency programme and supporting them curatorially, as well as playing an active role in other projects as part of Artica Svalbard's vision.

In 2023 OCA supported three artists at Artica Svalbard:

Helene Sommer

Residency period:

28.09.23 — 31.08.23

Sommer is a visual artist based in Oslo. Through video, text and installation she questions the way we understand and relate to our surroundings and its history, particularly in regard to the the premises and politics of the sciences.

Nikhil Vettukattil

Residency period:

16.08.23 — 09.10.23

Vettukattil is an artist and writer who lives and works in Oslo. Using a range of media such as sound, installation, performance, text, sculpture, and video, his practice questions modes of representation and image-making processes in their relation to lived experiences.

Yamile Calderón

Residency period:

31.05.23 — 07.07.23

Calderon's work is inspired by memories from her childhood and personal stories. By approaching the documentary genre from a subjective perspective, she explores visual and narrative strategies and the interpretation of reality.

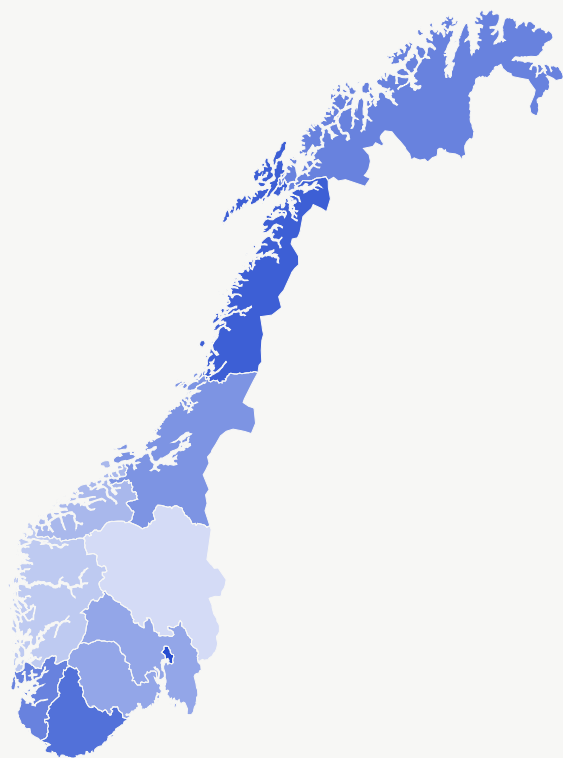
Read full artists bios at <https://oca.no> →

International Support

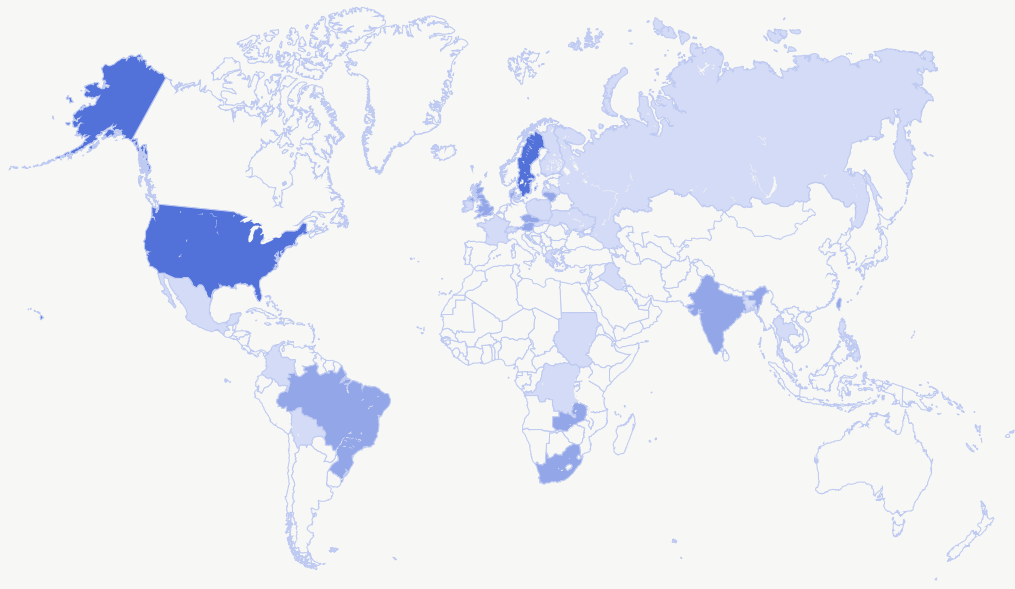
Number of applications for international travel support	246
Total applied for (NOK)	11 394 391
Number of grants awarded	71
Percentage of successful applications	29%
Granted amount in total (NOK)	1 916 332
<i>Travel</i>	631 358
<i>Accommodation</i>	546 226
<i>Art transport</i>	485 516
<i>Art insurance</i>	17 800
<i>Digital promotion</i>	-
<i>Catalogue production</i>	295 100
<i>Production</i>	24 000
Granted amount in % of applied for	17%
Number of persons behind grants given	131
<i>Women</i>	82
<i>Men</i>	42
<i>Non-binary</i>	8
<i>Other / did not answer</i>	2
Breakdown of those involved in grants:	
<i>National institutions</i>	1
<i>International institutions</i>	71
<i>Norway-based female artists</i>	70
<i>Norway-based male artists</i>	40
<i>Norway-based non-binary artists</i>	7
<i>Norway-based artists who identify as other or did not answer</i>	2
<i>Norway based female</i>	12
<i>Norway based male curators</i>	3
<i>Norway-based non-binary curator</i>	1
<i>Norway-based curator who identify as other or did not answer</i>	0

Birthplace of grantees

Norway	80
Oslo	24
Nordland	9
Agder	8
Rogaland	7
Troms & Finnmark	7
Trøndelag	6
Viken	5
Vestfold & Telemark	5
Møre & Romsdal	4
Vestland	3
Innlandet	2

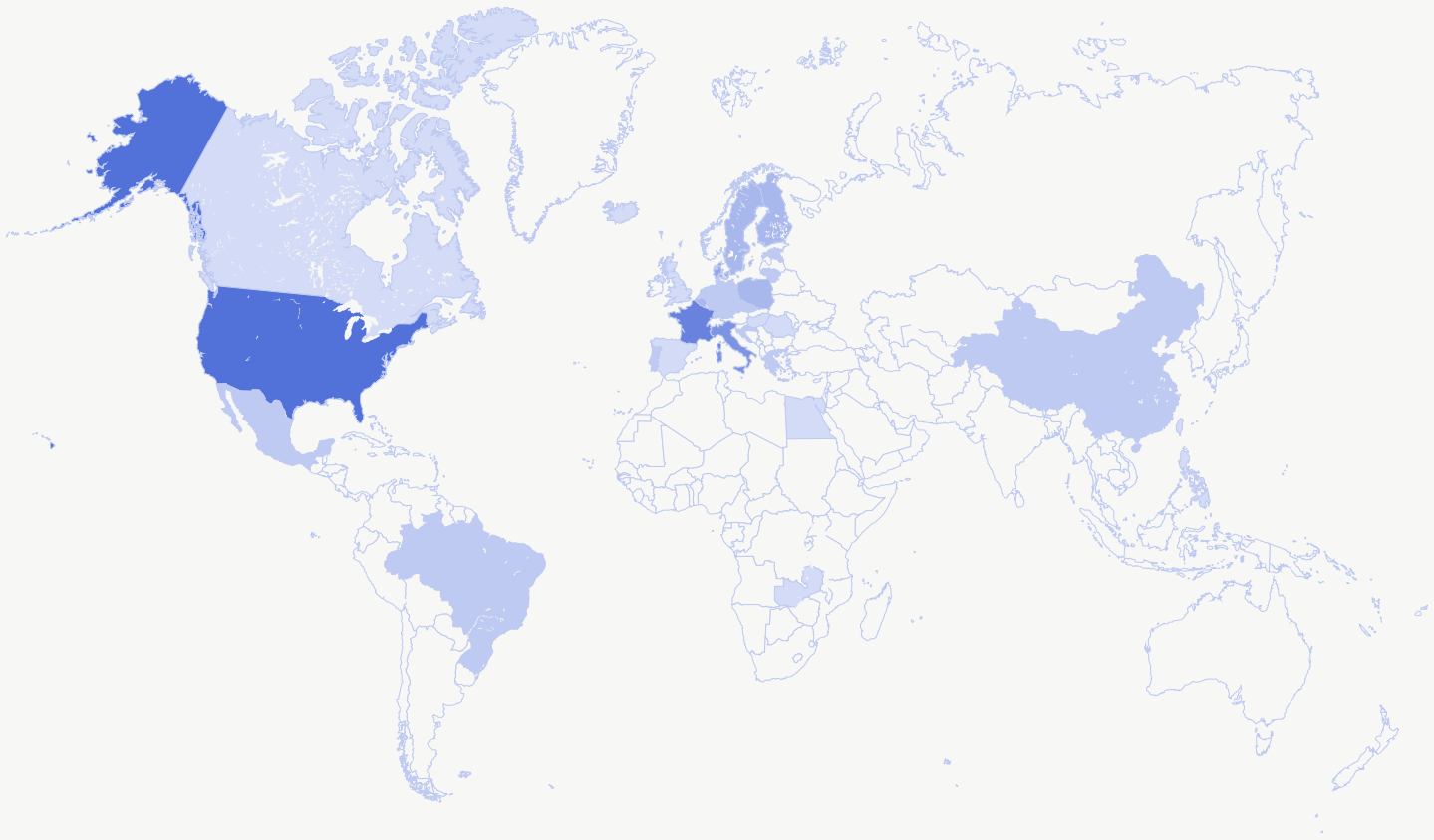
International	71
Sweden	5
United States	5
Austria	2
Brazil	2
Czech Republic	2
Denmark	2
England	2
India	2
Lithuania	2
South-Africa	2
Taiwan	2
Zambia	2
Bangladesh	1
Bolivia	1
Colombia	1
Congo	1
Finland	1
France	1
Greece	1
Iraq	1

Ireland	1	Seychelles	1
Italy	1	Slovakia	1
Latvia	1	Sudan	1
Mexico	1	Switzerland	1
Philippines	1	Thailand	1
Poland	1	Ukraine	1
Russia	1		

Country where granted projects took place

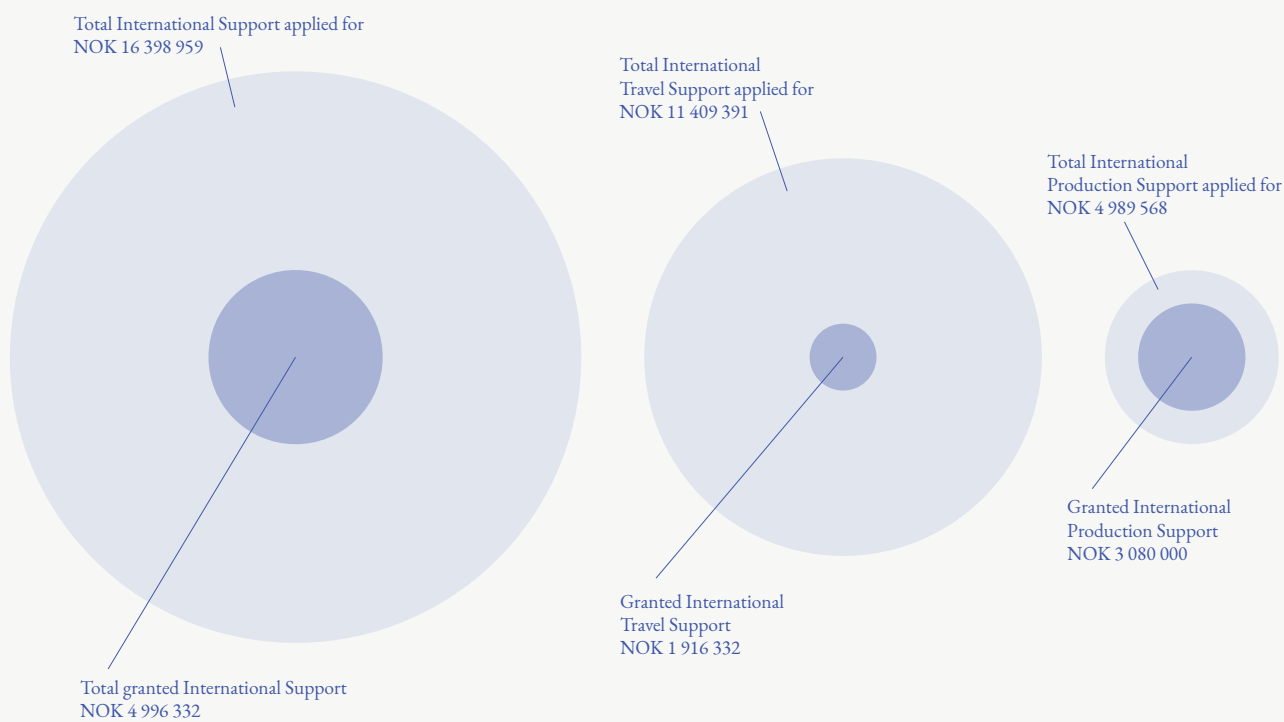
United States	12	Czech Republic	2	Greece	1
France	8	Croatia	2	Hungary	1
Italy	5	Germany	2	Iceland	1
Denmark	4	Lithuania	2	Egypt	1
Belgium	3	Mexico	2	Romania	1
Finland	3	Portugal	2	Spain	1
Poland	3	The Netherlands	2	Taiwan	1
Sweden	3	Canada	1	Philippines	1
Brazil	2	England	1	Zambia	1
China	2	Estonia	1		

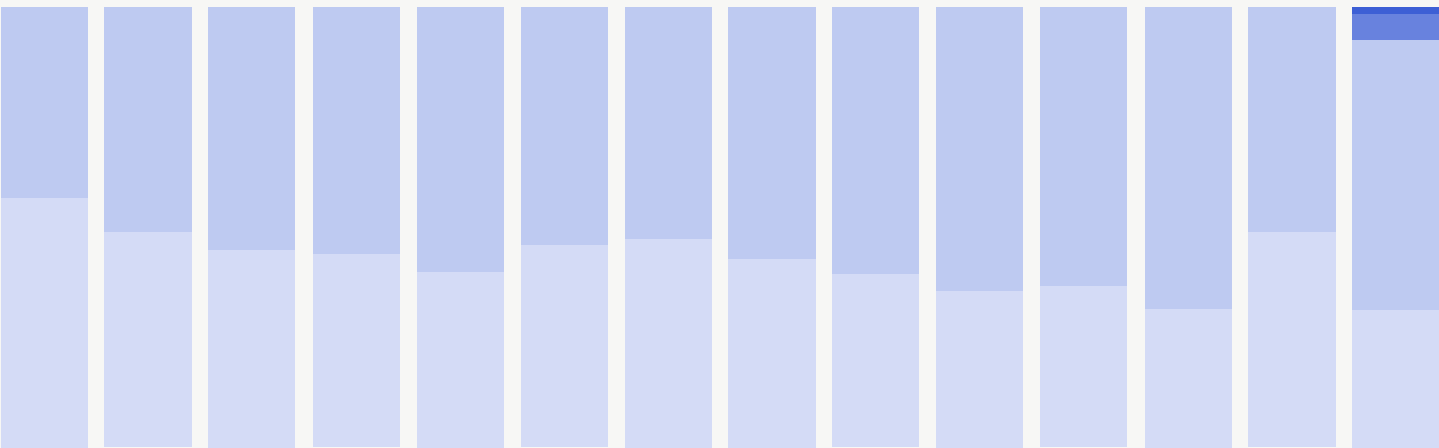
Number of applications and grants

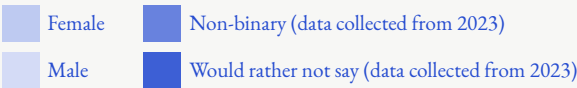
Distribution of grants

Identified gender of grantees

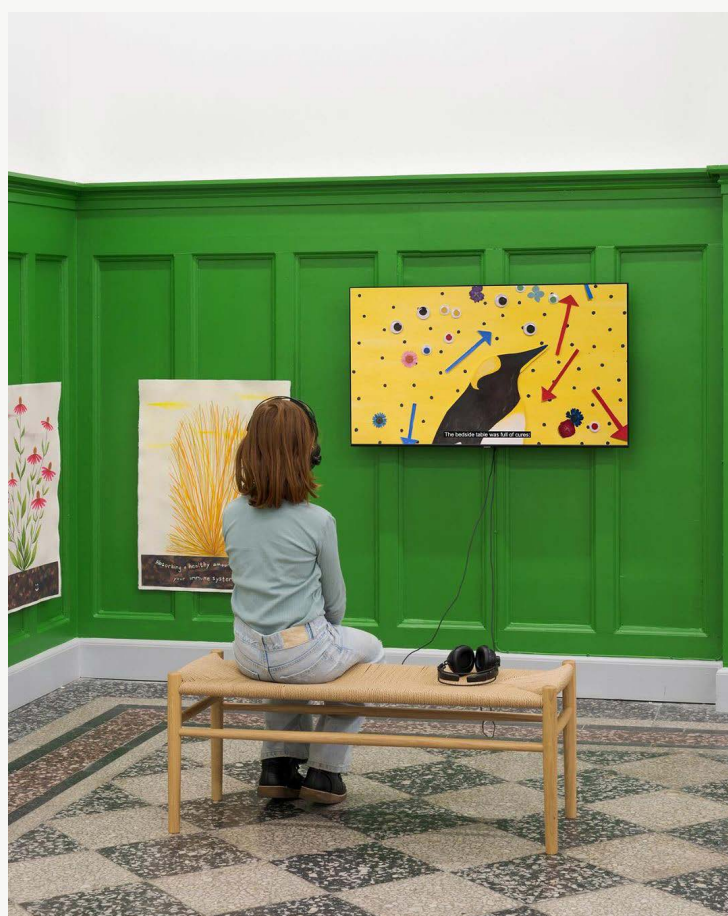

↑ Proportion of identified gender of applicants

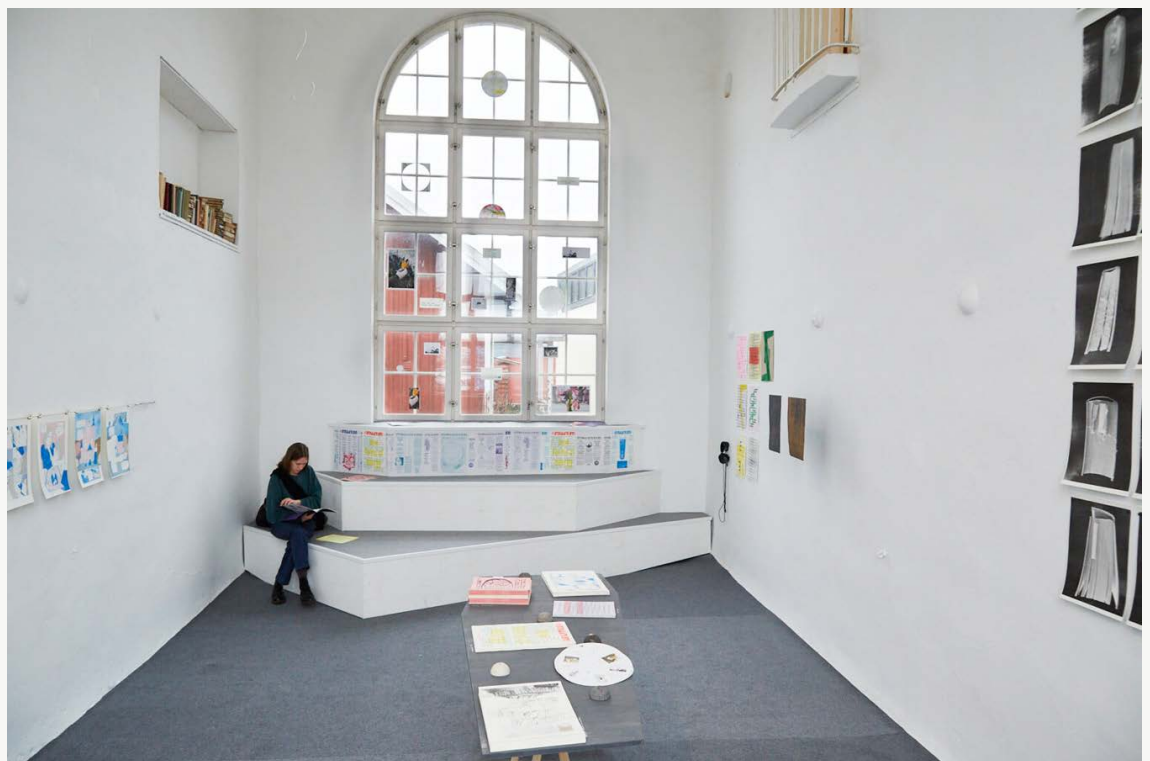
↑ Anders Grønlien, 'MI PEQUEÑO SOÑADOR, ¿Abrirás La Ventana a Veces?'
Real Jardín Botánico de Córdoba, Córdoba, Spain

↑ Anna Sofie Mathiasen, 'Folly'
O—Overgaden, Copenhagen, Denmark

↑ Elmgreen & Dragset, 'Bonne Chance'
Centre Pompidou-Metz, Paris, France

↑ Jessica Williams, 'Horisonter'
Art Lab Gnesta, Gnesta, Sweden

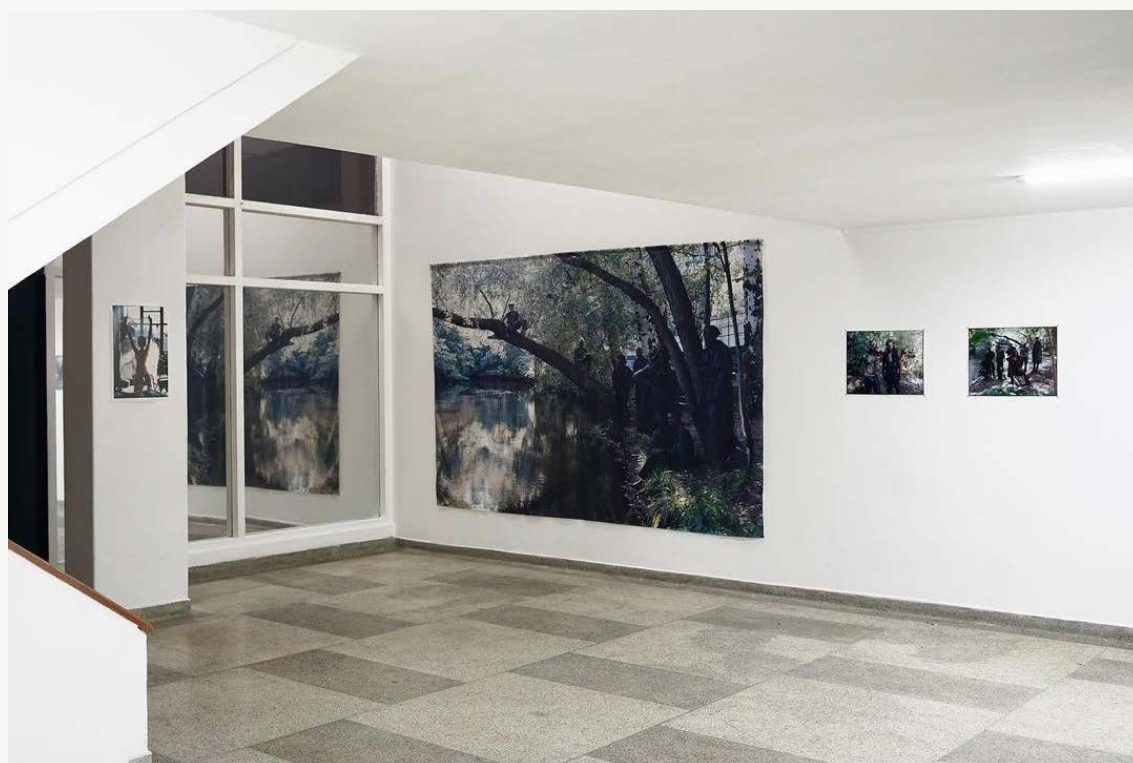
↑ Dora Garcia, *'She Has Many Names'*
M HKA, Museum of Contemporary Art Antwerp, Antwerp, Belgium

↑ Nikbil Vettukattil, *'The Institute for Scene Experiments: Parts II & III'*
KW Institute for Contemporary Art in Berlin, Germany, and the Camden Arts Centre, London, United Kingdom

↑ Hans Ragnar Mathisen, 'When Sámi meet Yami 1979 to 2023- Half a century archives'
Hwa Kang Museum, Taipei, Taiwan

↑ Jacqueline Landvik & Inti Wang, 'JACQUELINE LANDVIK X INTI WANG'
KUIR BOGOTÁ Festival

International Jury

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Ute Meta Bauer	■	■	■	■																		
Hans Hamid Rasmussen	■																					
Ellen Sæthre	■																					
Solveig Øvstebo	■																					
Bente Stokke		■	■																			
Harald Solberg		■	■																			
Per Gunnar Tverbakk		■	■	■	■	■	■															
Susanne Ghez			■	■																		
Sarat Maharaj			■	■																		
Sune Nordgren			■	■																		
Marta Kuzma				■	■	■	■	■	■	■	■											
Christiane Erharter				■																		
Ann Demeester						■	■	■	■	■		■										
Frank Falck				■	■	■	■	■	■	■	■	■										
Tiril Schröder					■	■	■	■														
Elise Storsveen					■	■	■															
Solveig Øvstebo					■	■																
Dirk Snauwaert							■	■	■	■	■	■										
Hege E. Nyborg								■	■	■	■	■										
Roger M. Buergel										■	■		■									
Angela Vettese										■	■											
Annie Ratti									■		■											
Giovanni Carmine												■										
Mark Sladen												■										
Katya Garcia-Antón													■	■	■	■	■	■	■	■	■	
Livia Páldi												■	■									
Grant Watson												■										
Caroline S. Ugelstad													■	■	■							
Sissel Lillebostad													■	■	■							
Phillippe Pirotte													■	■								
Eva Gonzalez-Sancho													■	■	■							
Heike Munder															■							
Nadia Schneider Willen															■							
Katarina Pierre																■	■					
Stefan Kalmar																■	■					
Liubov Kuzovnikova																■	■					
Hanne Beate Ueland																■	■					
Silja Somby																	■					
Ellen Berit Dalbakk																		■				
Hicham Khalidi																		■	■	■	■	
Geir Haraldseth																		■	■	■	■	
Sandra Marja West																			■			
Geir Tore Holm																				■	■	
Ruben Steinum																					■	■
Kjersti Solbakken																						■
Giovanna Esposito Yussif																						■
Knut Henrik Henriksen																						■
Vibeke Slyngstad																						■

International Visitor Programme

During 2023, OCA's International Visitor Programme hosted a range of international curators undertaking research for upcoming biennales and projects abroad. As part of their visits, we were pleased to create programmes that introduced them to artists, art peers and institutions in Tromsø, Kárášjohka / Karasjok, Guovdageaidnu / Kautokeino, Gáivuotna / Kåfjord, Trondheim, Bergen, Oslo, Kristiansand and more.

Liu Ding ^[right], Co-Artistic Director of 8th Yokohama Triennial on studio visit with Oslo based artist Tori Wrånes ^[left]

Inti Guerrero ^[left], Co-Artistic Director of Biennale of Sydney 2024 on a studio visit with Oslo based artist Ahmed Umar ^[right]

Xenia Benivolski, Editor and Curator of 'You Can't Trust Music' at e-flux.com visiting 'Momentum 12' at Gallery F15

↑ Curators of the Toronto Biennial of Art 2024, Dominique Fontaine ^[second from left] & Miguel A. López ^[right] on a guided tour with Director of Trondheim Art Museum, Johan Börjesson ^[left], and Head Curator, Marianne Zamecznik ^[second from right].

← Co-curator of the 6th New Museum Triennial, Isabella Rjeille ^[left] on a studio visit with Tromsø based artist Tanya Busse ^[right]

↑ Curator at The Kitchen (New York), Alison Burstein ^[left] meeting with Tenthaus, the team behind MOMENTUM 12: TOGETHER AS TO GATHER. Tenthaus: ^[from second on the left] Valentina Martinez, Mechu Rapela, Matilde Balatti, Ebba Moi, Helen Eriksen, Shabrizad Malekian and Stefan Schröder.

↑ Alison Burstein, curator at The Kitchen (New York) ^[right] meeting with Ebba Moi ^[center] and Shahrzad Malekian ^[left] from Tenthaus

↑ Co-Artistic Director of the 8th Yokohama Triennial, Liu Ding ^[left] meeting with artist Sandra Mujinga ^[right]

↑ Pablo José Ramírez, curator at the Hammer Museum (Los Angeles) ^[right] meeting with artist Anna-Stina Svakko ^[left] at Lásságámmi

↑ Curator at the Sursock Museum (Beirut), Marie-Nour Hechaime ^[left] and independent curator Evagoras Vanezis ^[right] meeting with artist duo Kvae og Bark (Karoline Sætre and Øyvind Novak Jensen) in their exhibition 'Den mjuke skogen er kun til låns' at Unge Kunstneres Samfund / Young Artists' Society.

↑ Curator at the Sursock Museum (Beirut), Marie-Nour Hechaime and independent curator Evagoras Vanezis ^[right] meeting with curator for Nitja Centre for Contemporary Art, Martina Petrelli, in the exhibition 'To Break Up With Forms'. **** Kathrine Wilson ****

International Visitors

Frances Morris

Director Emerita

Tate Modern (London)

Isabella Rjeille

Co-curator

6th New Museum Triennial

Amanda Carneiro

Artistic Organizer

60th Biennale di Venezia

Miguel A. López & Dominique Fontaine

Curators

Toronto Biennial of Art 2024

João Laia

Chief Curator for exhibitions

Kiasma – Museum of Contemporary Art (Helsinki)

Xenia Benivolski

Editor and Curator of 'You Can't Trust Music'

e-flux.com

Evelyn Raudsepp & Henri Hütt

Project Leader & Curator 'Enter Woodland Spirits'

European Capital of Culture Tartu 2024

Pablo José Ramírez

Curator

Hammer Museum (Los Angeles)

Alison Burstein

Curator

The Kitchen (New York)

Inti Guerrero & Cosmin Costinas

Co-Artistic Directors

Biennale of Sydney 2024

Liu Ding

Co-Artistic Director

8th Yokohama Triennial

Zippora Elders

Chief Curator and Head of Curatorial Department

Gropius Bau (Berlin)

Myriam Amroun, Sin-Yi Emilie Choi, Natasha

Marie Llorens, Jasa McKenzie, Magdalena Testoni,

Emiliano Valdés & Caimin Walsh.

Curatorial Programme for Research fellows of 2023

Evagoras Vanezis

Independent curator

Marie-Nour Hechaime

Curator

Sursock Museum (Beirut)

Anushka Rajendran

Curator

Prameya Art Foundation (New Delhi)

[Read visitors' full bios at https://oca.no](https://oca.no) →

As part of our International Visitor Programme, we often invite the public to hear directly from our invited guests, offering an opportunity to gain insights and perspectives from the international art field through our Public Talk series.

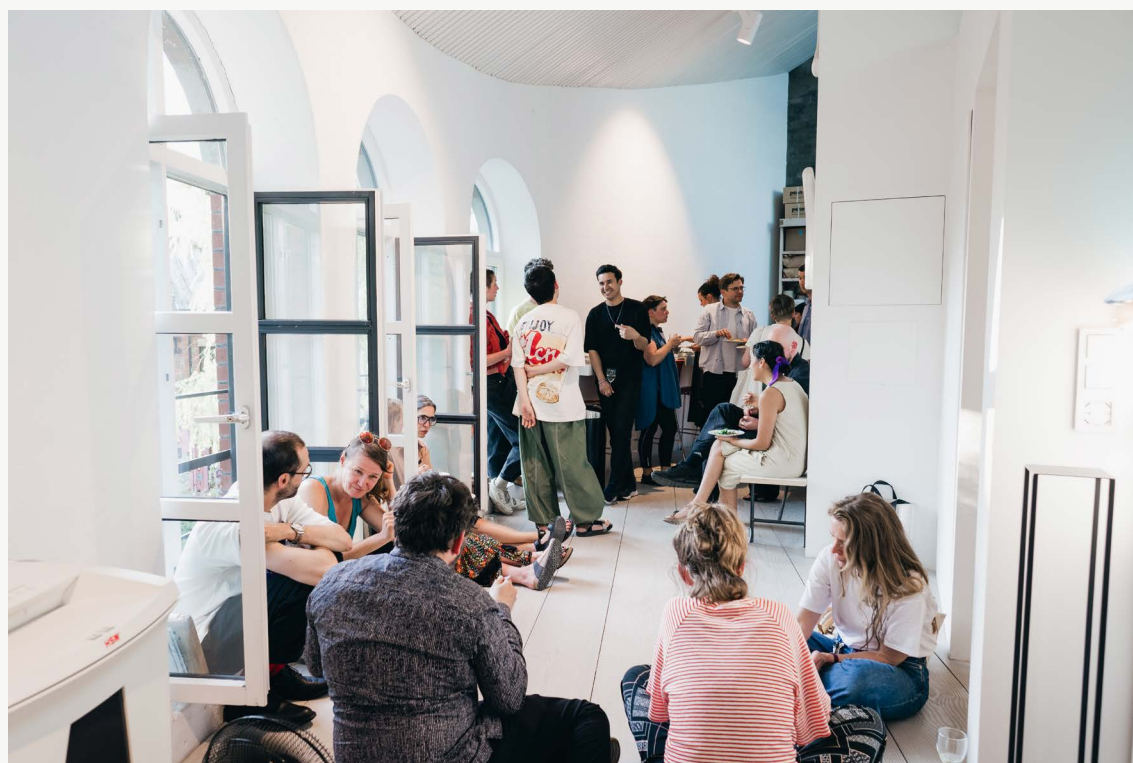

↑ Frances Morris, Director Emerita of Tate Modern, Public Talk at OCA

↑ Frances Morris, Director Emerita of Tate Modern ^[left] and Anne Szefer Karlsen, Course Director MA Curatorial Practice, Department of Contemporary Art, University of Bergen

[See the talk here →](#)

↑ João Laia, Curator of the 12th Göteborg Biennial, meeting guests at his public talk at OCA

↑ *Aliens Network, an Open Conversation at OCA.*

[See the talk here →](#)

↑ *Aliens Network, an Open Conversation at OCA*

Public events, International Visitor Programme

Aliens Network, an Open Conversation at OCA

10. November

OCA office space

Public Talk with Anushka Rajendran, Curator at Prameya Art Foundation

26. October

OCA office space

Public Talk with Evagoras Vanezis & Marie-Nour Hechaime

19. October

OCA office space

Public Talk with Anushka Rajendran, Curator at Prameya Art Foundation

26. October

OCA office space

Curatorial Exchange with Zippora Elders

23. August

Bergen Assembly

Meet and greet CPR fellows of 2023

22. August

OCA office space

Alison Burstein and Kjersti Solbakken

in conversation

22. June

OCA office space

Public talk with curators of the Toronto Biennial, Dominique Fontaine & Miguel A. López

20. June

OCA office space

Public talk with curator Xenia Benivolski

13. June

Trondheim Kunsthall

Public Talk with Frances Morris, Director Emerita of Tate Modern

13. June

OCA office space

Public Talk with João Laia, Curator of the 12th Göteborg Biennial

6. June

OCA office space

Public Talk with curator Pablo José Ramírez

11. May

OCA office space

[Find videos and more information about the events at https://oca.no](https://oca.no) →

Programme Activities

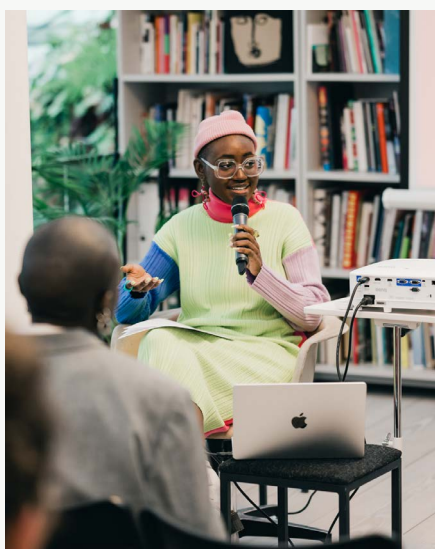
Talk between writer Lara Okafor and curator Yaa Addae on the topic of decolonizing the art field

30. March
OCA office space

As part of the programme 'You Better Say Our Names', OCA invited writer Lara Okafor and curator Yaa Addae to have a public conversation where they reflected on their understanding of what is required to start a process of decolonisation in the art field, based on their research and practice linked to this question. Addae also guided the audience through a meditation for transmitting care using what Addae refers to as technology of imagination and digital love.

This event took place as the first public programme in relation to the OCA project 'You better say our names', and in relation to the launch of the digital co-curation between OCA and the digital platform YPPĒ on textual and performative contributions by Duduzile Mathonsi, Minna Salami, and Yaa Addae.

[See the talk here →](#)

You Better Say Our Names, The Podcast

27. March

Soundcloud // Spotify // Apple podcasts

'You Better Say Our Names: The Podcast' is a series of recordings and a trilogy of personal stories from thinkers and artists who talk about personal healing and love in digital times; about archetypal narratives of Africa, Africans and the African diaspora; and about knowledge that is often ignored in a euro-patriarchal world. The contributions are followed by a conversation between co-curator of the series Itzel Esquivel and Rafiki Arts by Ro Averin.

This programme was a co-curation between OCA and the digital platform YPPĒ by Nicole Rafiki on textual and performative contributions by Duduzile Mathonsi, Minna Salami and Yaa Addae.

Episode 1

Healing Continued
Duduzile LS Mathonsi

[Listen to the podcast →](#)

Episode 2

Sending Love 101
Yaa Addae

[Listen to the podcast →](#)

Episode 3

What Has Not Been
Noticed Before
Minna Salami

[Listen to the podcast →](#)

Frieze New Writers

14. –16. April
Bergen kunsthall

In April 2023, OCA collaborated with Bergen Kunsthall on the FRIEZE New Writers School Bergen 2023, presented in April 14 – 16, 2023 at Bergen Kunsthall.

After FRIEZE New Writers School has been held in London and New York in 2021 and 2022, for the first time FRIEZE New Writers School was hosted in Scandinavia, open to applicants from the Nordic countries, co-organised with Bergen Kunsthall. In a series of workshops, the group was given practical advice on how and where to pitch, interview techniques and what makes a great profile or review. Gallery and studio visits gave participants insights into Bergen's art scene and the people who shape it as well as Frieze's wider professional network.

Bergen Kunsthall's intention to co-host the school was rooted in the urgency to further develop art criticism in the Nordic countries with mentorship and expertise of editors from an internationally leading art magazine. It was a great opportunity to introduce the cohort to Bergen's artists and the Nordic countries as a place of artistic production and discourse.

The course was open to unpublished writers over the age of 18 from across Scandinavia with two participants from Bergen. All (8) participants had full expenses covered, including travel, food and accommodation. Each participant had their work edited by the Frieze

team and there was an opportunity for everyone to be published on [frieze.com](https://www.frieze.com).

This School was developed out of Frieze's wider commitment to amplifying diverse voices within the art world. Frieze is committed to practicing anti-discrimination including race, gender and disability, together with artists, writers and cultural practitioners from all backgrounds.

Through this collaboration OCA aimed to strengthen Norwegian visibility abroad, as well as for supporting Norwegian and Norway-based artists throughout the international dissemination of their practices and participation via art criticism in influential mediums. On Saturday 15th April, there was a gathering hosted by OCA with the goal of connecting the New Writers Frieze participants, Frieze's organizers, Bergen Kunsthall, OCA, and some participants from the Bergen art scene. This gathering had 34 attendees.

OCA in the Press

KUNSTAVISEN

Intervju med Ruben Steinum, direktør for Office for Contemporary Art Norway (OCA)

– Sápmi og de nordiske landene burde slå seg sammen til én nasjon

Direktør for Office for Contemporary Art Norway, Ruben Steinum. Foto: Marthe Thu

f

Direktør for OCA, Ruben Steinum, er svært global i sine mål om samarbeid og organisering. Det halvt fleipete forslaget om å slå sammen Sápmi og Norden handler primært om at det ville løst utfordringen rundt utvelgelsen av kunstprosjekter til den nordiske paviljongen på Veneziabiennalen.

PUBLISERT
OKT 16 2023 - 07:00
MONA GJESSING

I presentasjonen av ny direktør for Office for Contemporary Art Norway (OCA) i 2022, vektla styreleder Trude Gommæs Ugelstad at Ruben Steinum har vist seg å være en fremtredende og engasjert leder på vegne av det norske billedkunstfeltet og at hans engasjement og ambisjoner er av stor betydning for videreføringen av OCAs hovedmål – som er å fremme norsk kunst i utlandet.

Videre uttalte Ugelstad at Steinum vil lede arbeidet med å sikre en ny strategi og implementeringen av denne med et kompetent team. Etter et år i den prestisjetunge jobben er det på tide å undersøke hvordan det går.

Hvilke oppgaver er OCAs viktigste?

– Vår primæroppgave er å styrke og profesjonalisere kontakten og aktivitetene for norske kunstnere – og det norske kunstfeltet – globalt.

Har dere et tall på hvor mange kunstnere dere ønsker å få ut hvert år?

– Alle som har vilje og ønske om å delta internasjonalt. Global deltakelse bør inngå som en naturlig del av de fleste kunstneres aktiviteter. Men vi har ikke tallfestet noe mål for dette per nå. Dette er det hovedsakelig to grunner til. Den ene er at kunstfeltet, sånn jeg kjenner det, opererer etter ganske lange linjer. Jeg tenker på begrepet «utsatt verdi», som for kunstfeltet handler om at potensiell økonomisk og samfunnsmessig verdi først kommer senere. Det er ikke sikkert at det kommer noe konkret ut av det første utenlandsoppholdet eller utenlandsutstillingen til en kunstner, ringvirkningene kan komme mange år etter. Det er uhenksmessig å målsette på for kort tidshorisont. Det andre er at man i mange andre felt gjerne snakker om markeder der man skal tjene penger, men i kunstfeltet opererer vi i et opp-ned marked. Hvis du har stor økonomisk suksess, har du ikke nødvendigvis så mange kjøpere. Samtidig kan prosjektet holde høy kvalitet uten at det gir seg til uttrykk som markeds eller publikumstill Vi vurderer det slik at en kunstners aktivitet er positivt i seg selv. Uavhengig av om det er en liten utstilling på et kunstnerdrevet visningssted eller en større utstilling på et museum. I stedet for flere måttall, ønsker jeg å bidra til at både kunstnere og kuratorer som har internasjonal aktivitet skal ta større kunstnerisk risiko og være mer ambisiøse.

Finnes det en overordnet definisjon av institusjonen OCA?

– Ja, det handler, som sagt, om å fremme kunsten globalt. Men hvordan man når det er stadig i bevegelse. Det er en institusjon som ikke er ferdig formet en gang for alle, men som er i stadig utvikling. Jeg søker ikke etter institusjonens endelige stoppested. Det finnes ikke et OCA for evigheten.

Vil du karakterisere OCA som en institusjon i en vedvarende oppstartsfasen?

– Vel, hvis man sier evig oppstart, høres det kanskje ut som om det ikke har vært noe der fra før. Det blir feil, for utgangspunktet mitt da jeg tok over jobben, var at OCA er en suksess, og at vi har hatt internasjonal aktivitet mye lengre enn det.

Hva slags OCA var det du tok over etter forrige direktør, Katya García-Antón?

– Jeg tok over et OCA som har jobbet solid og langsiktig med fokus på, understøttelse av og synliggjøring av kunstnere i Sápmi. I løpet av mitt første år har jeg sett hvor viktig OCA har vært i urfolksdiskursen. Jeg tok forøvrig over mens den samiske paviljongen fremdeles var åpen i Venezia, og der den samiske kunsten nådde ut til det virkelige store publikummet i kunstverden. Det var et fantastisk utgangspunkt for å fortsette det påbegynte arbeidet.

Har du noen andre ambisjoner enn å videreføre de visjonene som allerede lå der?

– Det er jeg i ferd med å forme. Overordnet kan jeg si at jeg jobber ut ifra en forståelse av at det er institusjonen som skal tilpasse seg kunsten og kunstnerne, i tillegg så er jeg teknologi-positiv og opptatt av den gjensidige avhengigheten mellom teknologi og menneske.

Dette går parallelt med at jeg stadig får bedre forståelse for bestanddelene OCA består av. Og her er jeg tilbake til begynnelsen av vår samtale: Jeg tror ikke OCA skal ha en statisk form, fordi vi trenger å kunne reagere mot og med kunstfeltet sånn som det ser ut til enhver tid. Grovt sett så har vi programvirksomhet – utstillinger, symposier, publikasjoner – og så har vi tilskuddsordninger. Disse er strukturert veldig forskjellig. Og så blander dette seg i nettkraksarbeid. Vi bidrar generelt til at nettverkene til den enkelte aktør blir bedre.

– Jeg er utdannet kunstner og har i de siste ti årene jobbet i prosjekter som vil styrke kunstens plass i samfunnet. Jeg har en umiddelbar tiltit til kunstnere og ønsker å understøtte det kunstnerne selv vil.

Hva slags nettverk er det som finnes i Norge og hvordan dannes de?

– I det inneværende året har jeg arbeidet med to satsninger knyttet til dette med nettkraksbygging. Jeg har jobbet for å få opp besøksprogrammet [Red. International Visitor Program] og å styrke tilskuddsordningene. Det er avgjørende for OCA å være transparente i hvordan vi jobber. Her har vi fortsatt litt å gå på, men en ting jeg har gjort er å gå ut til alle kunstnere og kunstinstitusjoner jeg møter og spørre dem om hvem de tenker at ville ha vært gode gjester til vårt internasjonale besøksprogram i Norge. Jeg vektlegger at vi skal ha god og direkte kontakt med feltet og her tror jeg at jeg, med min bakgrunn, kan bidra.

Hvordan er OCAs posisjon i de landene som dere sender folk til?

– Samtdiskunsten er omdømmesensitiv, og det er mange forskjellige «kunstverdener». Det er en mengde sosiale koder som avgjør om du er viktig eller ikke. Den jobben OCA har gjort med det faglige programmet med blant annet fokus på det samiske og urfolksdiskurser har plassert OCA som en viktig aktør. Vi blir møtt med stor respekt, og det er inspirerende å erfare den anerkjennelsen som dette arbeidet har bidratt til.

Hvorfor er det kun kunstfeltet som kjenner til det gode omdømmet dere har i utlandet og hvorfor skryter vi ikke mer av de mange solide kunstnere som OCA støtter opp om?

–Det er jeg enig i at vi må gjøre noe med! Vi ønsker selvsagt å nå ut med informasjonen om alle våre satsninger og alt kunstnerne vi støtter opp om får til. Når, for eksempel, Sandra Mujinga vant prisen *Preis der Nationalgalerie* 2021 så burde alle aviser i Norge selvsagt ha skrevet om dette. Vi burde helt klart oftere informere om og skryte av kunstnere som har suksess. I OCA er vi imidlertid fremdeles kun 6 personer som dekker veldig komplekse og mangefasetterte områder, så jeg ser jo også at vi som team bør utvides. Både for å kunne være mer til stede sammen med kunstnerne ute, for å kommunisere inn i Norge og få skrytt av all aktiviteten.

Kan du si noe om samarbeidet med de nordiske landene i forbindelse med Veneziabiennalen 2024?

– Jeg har allerede hatt et møte med Tze Yeung Ho, den norske kunstneren i det nordiske Gesamtkunstverk-prosjektet, men det er Moderna Museet som er hovedbestiller i år og som via den svenske kunstneren Lap-See Lam leder prosjektet. OCA er medbestiller og bidrar til defnansiering av prosjektet. På sikt mener jeg at vi igjen må kunne diskutere om hvorvidt enkeltkunstnere kan få gjøre paviljongen alene. For øvrig burde konsekvensene av den nordiske paviljongen være at Sápmi og de nordiske landene slår seg sammen til én nasjon. Det er litt fleipete sagt, men det jo et paradoks at den nordiske paviljongen representerer nasjonalstater – det er et problem i strukturen.

Hvordan utvikles OCA fremover?

– Vi holder for tiden på å ansette til en ny stilling, Head of Programme, som skal bidra til å utvikle det diskursive og programmessige. Head of Programme er antakelig på plass på begynnelsen av nyåret.

Jeg er ute etter noen som vil tenke eksperimenterende og utforskende om nye plattformer, nye modeller og nye måter gjøre programmering på. Jeg vil gi plass til det spekulerende og udefinert søkende. Søke inn i framtiden.

OCA gir også ut bøker. Har dere en bestemt agenda med disse utgivelsene og har dere en bestemt politisk profil?

– En agenda, ja. Man ønsker å styrke enkelte diskurser. Satsningen på urfolks kunst og fokuset på deres rettigheter har uten tvil en politisk dimensjon. Sånn jeg ser det har *alt* en potensielt politisk dimensjon.

For en stund tilbake ble det hevdet i en av landets største aviser at ytringskulturen i arbeidslivet er Norges viktigste ytringsfrihetsproblem. Kan du snakke fritt på jobb?

– Ja, det er helt avgjørende for meg at jeg kan det. Når det er sagt, har jeg jo tidligere jobbet for Norske Billedkunstnere (NBK) en organisasjon med en vedtatt politikk, og der var det jo ikke først og fremst mine egne meninger jeg skulle fremme. Men, hvis jeg hadde opplevd at min mening grunnleggende sett sto i motsetning til organisasjonen jeg representerte, så må man snakke ut. En utfordring jeg står overfor i mitt arbeid i OCA er hvordan vi skal kunne jobbe med å øke det internasjonale arbeidet under den pågående klimakrisen. Her blir jeg stående i en tidvis kraftig kognitiv dissonans. Det er avgjørende å få ned klimautslippene, helt klart. Det må OCA også kunne svare klart og tydelig på. Samtidig tror jeg at løsningen på klimakrisen ikke ligger i at vi stopper å holde kontakten eller delta globalt. Løsningen er uansett ikke full tilbakekretnig. Et globalt samspill er avgjørende, og jeg tror på en kosmopolitisk verdens- anskuelse.

– Det er ikke for sent

Kunstakademiets masterstudenter viser for tiden sin avgangsutstilling på Kunsternes Hus i Oslo. Et eget rom er omdekt «Publishing Room», der det jobbes med en publisasjon som skal lanseres etter panelsamtalen om studieavgift. Foto: KUNSTDOK

Masterstudentene ved Kunstakademiet i Oslo står sammen mot innføringen av skolepenger for internasjonale studenter. I en panelsamtale på Kunsternes Hus i dag håper de å nå ut bredt.

PUBLISERT
MAY 12 2023 - 07:00
TIRIL FLØM

Masterstudentene på Kunstakademiet ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) inviterer til en panelsamtale om hvordan studieavgift i utdanningen vil påvirke kunstfeltet. Arrangementet finner sted senere i dag på Kunsternes Hus, der avgangsutstillingen *Free Education for All; It's not too late to change your mind* vises til og med søndag. I tråd med

utstillingens tittel, som er en direkte henvendelse til regjeringen, ønsker kunststudentene nå å spre budskapet til en større offentlighet, deriblant norske velgere.

– Jeg ser hvordan det kan være populært blant noen velgere å innføre skolepenger – både tanken om å spare penger og å stoppe utlendinger fra å komme inn. Dette er rent politisk, og ingen velgere blir selv såret av dette, sier Markus Moestue, en av avgangsstudentene som Kunstavisen møter på Kunsternes Hus.

Likevel er han, som sine medelever, optimistisk.

– Jeg tror ikke det er for sent. Dette vil skape mye kaos på universitetene, og vi ser nå rektorer og dekaner som tar opp bekymringer rundt dette. Jeg tenker at de er mer innflytelsesrike enn oss, men det vi kan bidra med er å synliggjøre problemet. Det er opp til ledelsen å legge presset, sier Moestue.

Beslutningen om å innføre studieavgift i høyere utdanning for studenter utenfor EU/EØS ble vedtatt politisk 29 november i fjor. Vedtaket bryter med Hurdalsplattformen, hvor det heter at undervisning skal være gratis for alle, også internasjonale studenter. Regjeringen har argumentert med at studieavgift vil spare inn over en milliard kroner, og at et anslått rekrutteringstap på 70 prosent vil frigjøre flere plasser for norske og europeiske studenter.

– Til syvende og sist tror jeg ikke det er mye penger å spare med dette. Det som vil skje er at de studentene som blir pålagt høy studieavgift ikke vil komme, og da vil heller ikke pengene komme, sier Moestue.

En tredje avgangsstudent, Mathew Lacosse, mener skolepenger virker til fordel for en voksende nyliberal politikk, der holdningen er at alle betaler for seg selv.

– Jeg mener den største risikoen her at dette vil bidra til en privatisering av det norske utdanningssystemet. Jeg er sjokkert over at det ikke har vært mer motstand fra det norske folk – dette er jo et angrep på deres eget system, ikke bare på studenter utenfor EU. Det er en gradvis endring av deres eget system, sier Lacosse, som selv er kanadisk.

Når Kunstavisen møter tre av Kunstakademiets avgangsstudenter, Mathew Lacosse, Ollie Hermansson og Markus Moestue (ikke avbildet), jobber de med en publisasjon som skal lanseres etter dagens panelsamtale. Lacosse forteller at den vil inneholde bidrag fra utenlandsstudenter som har blitt tilbudt studieplass ved KHiO neste år, men som sannsynligvis ikke vil kunne takke ja fordi de ikke er i stand til å betale studieavgiften. Foto: KUNSTDOK

Ber om råd

Ollie Hermansson, en av studentene som tok initiativ til panelsamtalen, forteller at de har invitert politikere inn i panelet, men at disse inntil videre har takket nei. Hermansson understreker at innføringen av skolepenger gjelder

for hele utdanningssystemet, ikke kun kunsthøgskolene.

– Vi ville starte «lokalt», så å si. Ved å ta utgangspunkt i vår virkelighet som kunststudenter kan vi forhåpentligvis starte en større samtale. Vi håper dette vil være en mulighet til å øke bevissthet rundt situasjonen, som igjen kan føre til handling, sier hen.

Det må en lovendring til, men skolepengene kan tre i kraft allerede fra høsten 2023. Studiestedene har selv måttet regne ut studieavgift, etter instruks fra Forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe (Sp) om at disse må dekke reelle kostnader. Kunststudiene er blant de dyreste. KHiO kom nylig ut med sine utregninger, der en master i billedkunst er anslått til å koste i underkant av 460.000 kroner i året. Det er to til tre ganger dyrere enn i Sverige og Danmark, hvor studieavgift ble innført i henholdsvis 2011 og 2006.

– Vi er ganske klare på at vi ønsker endring, og vi vil at panelsamtalen skal være en mulighet for å utveksle idéer og råd. Beslutningen er jo allerede tatt, og da blir spørsmålet: Hva gjør vi nå og hvor går veien videre? Håpet er at det ikke blir den nye normalen, som i Danmark og Sverige, sier Lacosse.

Panelet består av Selma Bratberg, nestleder i Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond (SAIH), Ruben Steinum, direktør for Office for Contemporary Art Norway (OCA), Patricia Carolina, kunstner og representant for Verdensrommet, et støttenettverk for internasjonale kunstnere og kulturarbeidere, og Thora Dolven Balke, kunstner og initiativtaker av Agder Kunstakademi, en kunsthøgskole i Agder fengsel. Moderator er kunstner og avgangsstudent Mathew Lacosse.

STIKKORD

Omstridt: Robert S. Duncansons maleri *Land of the Lotus Eaters* fra 1861 er i sentrum for en konflikt mellom Nasjonalmuseet og Det svenske slottet. Maleriet endte i Sverige ved unionsoppløsningen, men tilhører Nasjonalmuseet, ifølge nylig forskning fra tidligere kurator Nils Messel.

DUNCANSON-STRIDEN

- Et maleri på Det svenske slottet tilhører Nasjonalmuseet, ifølge forskning som den mange-årige museumsansatte Nils Messel publiserte i tidsskriftet *Kunst og kultur* i 2021.
- Maleriet heter *Lotusspisernes land* og ble malt av den amerikanske kunstneren Robert S. Duncanson i 1861.
- Det ble gitt til Nasjonalgalleriet i 1887 av skipsreder Anton Christian Houen, men endte på Sveriges slott ved unionsoppløsningen i 1906, der det har vært siden.
- Sveriges konge Carl XVI Gustaf vil ikke gi fra seg maleriet.
- I 2022 korresponderte Nasjonalmuseet og Det svenske slottet om maleriet. Nasjonalmuseets samlingsdirektør ga først uttrykk for at bildet burde sendes tilbake til dem, før museumsdirektør Karin Hindsbo plutselig snudde.

bruke andre virkemidler, vil vi henvende oss til styret i stiftelsen, som stiftelsens øverste ansvarlige organ.

Nasjonalmuseets styreleder vil ikke svare på Morgenbladets spørsmål om hennes egen og Hindsbos håndtering av maleriet. Hun sender i stedet følgende setninger på e-post: «Det er første gang Nasjonalmuseet hører om et varsel til Lotteri- og stiftelsestilsynet, og om det medfører riktighet, er det ikke riktig av meg som styreleder å uttale meg om saken nå. I så fall forholder vi oss til en eventuell behandling fra Lotteri- og stiftelsestilsynet».

Taus Hindsbo

Heller ikke Karin Hindsbo ville svare på spørsmål fra Morgenbladet før hun gikk av som direktør. Begrunnelsen museet ga, samme uke som Hindsbos avskjedsfest, var at Hindsbo hadde «veldig mye som må landes før hun gir seg».

I stedet svarte senior kommunikasjonsrådgiver Ole-Morten Fadnes, for eksempel da Morgenbladet spurte om museets syn på eiendomsretten: Eier de maleriet? Eier de det ikke? Eller er det uavklart?

– Dette er en kompleks sak, skrev Fadnes. – Nasjonalmuseet mener fortsatt at forskningen og funnene som Nils Messel har gjort, står seg. På grunn av en fremgangsmåte som ble feil, valgte vi i fjor å ikke følge saken videre. Noe klare svar enn dette kan vi ikke gi nå.

Ifølge Nils Messels forskning ble maleriet gitt

som en gave i 1887 av skipsreder Anton Christian Houen til det som da het Nasjonalgalleriet. I gavebrevet ønsket Houen at bildet skulle lånes ut til slottet i Kristiania. Men da slottet raskt måtte kvitte seg med den avgitte kongens eiendeler ved unionsoppløsningen i 1905, endte maleriet i et flyttelass til Sveriges slott, der det altså har vært siden.

På spørsmål om Hindsbo skyver striden om maleriet som en uavklart sak over på etterfølgeren, svarer Fadnes:

– Det får stå for Blichfeldts regning. Direktører kommer og går, og det er en rekke saker i Nasjonalmuseet som strekker seg over mange år, flere direktøråremål og som krever tålmodighet.

Fadnes skriver at Nasjonalmuseet ikke har hatt mer kontakt med det svenske kongehuset om maleriet, og at de ikke har noen konkrete planer om hvordan de skal forholde seg til det fremover. De er imidlertid i kontakt med Smithsonian American Art Museum i Washington D.C., som har satt i gang et forskningsprosjekt om Duncansons kunstnerskap.

– Vi håper derfor at «Lotusspisernes land» med tiden vil bli tilgjengelig for et bredt publikum, skriver Fadnes.

Frykter nøling

Museets nøling tydeliggjør et annet problem, ifølge varslar Georg Blichfeldt: passivitet. Han viser til det juridiske notatet fra Nasjonalmuseets advokater i Føyen, og punktet om foreldelse og passivitet. Der diskuterer Føyen at eiendomsrett kan tapes etter en skjønnsmessig juridisk vurdering av partenes aktivitet eller mangel på aktivitet.

– Dersom museet ikke innen kort tid hevder sin eiendomsrett, frykter jeg at den kan gå tapt, sier Blichfeldt.

– Hvis du som institusjon har eiendomsretten til noe med så høy verdi som *Lotusspisernes land*, og så gir avkall på det, så rammer det skattebetalerne. Maleriet tilhører oss.

I korrespondansen med Stiftelsestilsynet viser Blichfeldt til en uttalelse som en riksmarskalk ved det svenske hoffet ga til Sveriges Radio i fjor. Journalist Mattias Berg åpnet opp det som på svensk kalles *tavelstriden* med en stor radiodokumentar: «Det svenske hoffet oppfatter – naturlig nok – at man hadde gitt avkall på maleriet: 'Jeg konstaterer at det norske Nasjonalmuseet nå er helt enige med oss om at det er den svenske kongen som er den rettmessige eieren av dette bildet', sa riksmarskalk Wersäll til Sveriges Radio».

Blichfeldt mener det hele bunner i en «illegitim beslutning».

– Den er ikke bare i strid med vedtekter og stiftelsesloven, men også samfunnsoppdraget. ■ af@morgenbladet.no

– Forstår at man stusser

Nasjonalmuseet kan ha frasagt seg store verdier, ifølge jurist Hans Marius Graasvold.

Morgenbladet har bedt om synspunkter på saken fra Hans Marius Graasvold, advokat i Graasvold & Stenvaag.

– Det er en spesiell sak. Det er vanskelig å få tak på kommunikasjonen mellom Nasjonalmuseets styre og administrative ledelse, sier Graasvold, som presiserer at han ikke kjenner saken i detalj, men bare har lest fjorårets Morgenbladet-artikkel om Nasjonalmuseets håndtering av Duncanson-maleriet.

Graasvold har jobbet med juridiske spørsmål i kunst- og kulturbransjen i en årrekke, og er styreleder i Kongsberg jazzfestival og styremedlem i kunstinstitusjonen Oca, som begge er stiftelser.

– Ut fra dokumentasjonen dere har presentert, virker det som at Nasjonalmuseet har frasagt seg store verdier. Det bør kunne begrunnes på en god måte, sier Graasvold.

Styrets rolle?

– I enhver stiftelse er det et spørsmål om hva som skal avgjøres av et styre og hva som skal avgjøres administrativt. Jeg stusset på at styret virket å være såpass uvitende og på sidelinjen i håndteringen av Duncanson-maleriet, i hvert fall slik styreleder Maria Moræus Hanssen fremstiller det. Jeg ville definitivt tenkt at dette er en sak styret burde deltatt i og hatt et synspunkt på.

Jeg ville vært forsiktig med å gi avkall på millionverdier uten at det kan begrunnes.

Hans Marius Graasvold, advokat i Graasvold & Stenvaag

Graasvold mener imidlertid at et brudd på stiftelsesloven kun vil bli et tema hvis Nasjonalmuseets styreleder og daglige leder Karin Hindsbo har vært uenige.

– Hvis styret stiller seg bak beslutningen, eller ikke har noe å utsette på den, så har jeg vanskelig for å se at

loven skal være brutt. Men loven kan også være brutt hvis styret og ledelse har handlet uaktsomt.

– Er det uaktsomt å gi opp jakten på et maleri som er kunsthistorisk og økonomisk verdtifullt, og som et juridisk notat mener museet har eiendomsrett til?

– Det er et interessant spørsmål og det er ikke mulig å gi et sikkert svar ut fra hva som hittil er kjent. Jeg forstår at man stusser når det foreligger en juridisk vurdering som museet har bestilt og som legger eiendomsretten til museet. Det skal gode grunner til for at Nasjonalmuseet skal frasi seg så store verdier, som de i utgangspunktet mener å ha rett til. De har et stort forklaringsbehov, sier Graasvold.

– Jeg sitter selv i styrer både som medlem og leder i flere stiftelser, og jeg ville vært forsiktig med å gi avkall på millionverdier uten at det kan begrunnes.

Summen av adferd

Siden Nasjonalmuseet faktisk tok kontakt med det svenske slottet etter Nils Messels forskning og bestilte et juridisk notat, har ikke museet forholdt seg passiv, som kan føre til tap av eiendomsrett, tror Graasvold. Men han peker på et annet juridisk begrep: «konkludent adferd».

– Selv om du i utgangspunktet har eiendomsrett til noe, så kan du gjennom konkludent adferd gi avkall på noe eller anses for å gi avkall på noe.

Han gir et eksempel: – Hvis jeg eier en bil, som noen tar, og jeg utalder: «Den kan du beholde», eller forholder meg som om det er slik, så blir spørsmålet om summen av adferden min tilsier at jeg har gitt bort bilen, sier Graasvold.

– Når Karin Hindsbo på et tidspunkt sier at hun aldri har ment at museet har eid maleriet, ikke vil gjøre krav på det og beklager at de har kommet i skade for å si noe i den retning, så hadde jeg brukt det for hva det er verdt fra Sveriges side. ■

af@morgenbladet.no

Økonom Stein Reegård, leder av en arbeidsgruppe for kunstnerbetaling, får kass kritikk for arbeidsprosessen. Nå er gruppen avvirket, med et notat som resultat.

KILDEFOTO: VIDAR RUUD / NTB, ILLUSTRASJON: KONTEKST

NYHETER

Full splid i arbeidet med kunstmeldingen

En hurtigarbeidende arbeidsgruppe skulle levere rapport til Kulturdepartementet om betaling til kunstnere, men fem av syv medlemmer hoppet av, og kan ikke stille seg bak notatet som er levert.

27.04.2023 | OPPDATERT 27.04.2023 BRAND BARSTEIN

– Vi har kommet med viktig materiale

Det eneste medlemmet som ikke trakk seg, var Ruben Steinum, direktør for kunststiftelsen Office of Contemporary Art (OCA). Til Kontekst sier Steinum at også han hadde betenkeligheter med prosessen, men at han mente arbeidet som var lagt ned var såpass godt at han ville fortsette.

– Dette var store og komplekse temaer som skulle løses på veldig kort tid. Og det ble tydelig etter en stund at ikke hele gruppen var med i prosessen som ble ført.

Steinum ønsker imidlertid å fokusere på hva gruppen utrettet; det 39 siders notatet «Bedre maktbalanse i kunstnerøkonomien», som ble overlevert departementet da komiteen ble avvirket.

Notatet er imidlertid kun det, et notat og ikke en offisiell rapport – selv om den beskrives som «rapportering for arbeidet som er utført».

– Vi har kommet med mye viktig og bra materiale, og jeg håper det er noe som departementet vil benytte seg av i det videre arbeidet, sier Steinum.

NOTERT

KI-KUNST

Alle spørsmål må ikke besvares

Har du noenstine lurt på hvordan resten av Mona Lisa ser ut, spurt nylig Twitter-brukeren Kooy Young, og publiserte en versjon av Mona Lisa der en kunstig intelligens foresatte seg elementer Leonardo da Vinci kan ha droppet fra sitt utsnitt. Bak kunsthistoriens viktigste kvinne utfoldet det seg nå fjellkjeder, skyer og sjø. Samme behandling fikk Vincent van Gogh, Piet Mondrian og Hieronymus Bosch, hvis malerier viste ut av sin egen ramme. Men blir maleriene bedre? Mer tankevekkende? Og hvordan bestemmer KI-en grensen for hva kunstner har utlevert i et maleri? Følger KI-en tanken til ytterste konsekvens, kan en KI ute av kontroll plutselig mane frem usendelig bakgrunn, maler og entall til det hele tyder ut av datamaskinen, så langt at male-riene strekker seg rundt kloden, ja, helt til universets ytterpunkt. Og der vil kanskje KI-en spørre: har du noenstine lurt på hvordan resten av universet ser ut? ■

HOLLYWOOD-NYTT

Alder er bare et tall

Innen skal beskyldte noteredaksjonen for ikke å følge med på fallene Hollywood-stjerners gjøres og liden. Denne uken noterer vi oss at Al Pacino vender sitt første barn – sammen med den 54 år yngre Noor Alfallah. Fra før har skuespilleren tre voksne barn, men selv om we thought 83-dringen was out, he pulled himself back in i småbarnsoppdragelsen. Akkurat når Pacino kan say hello to his little friend, gjemmer i se, men følge den aldri hvilende kjendisblikkbil TMZ, er kjæresten ikke minner på vei. Paparazzi-storlen kommer med nyhetene bare noen uker etter at det ble kjent at skuespillerkullet Robert De Niro (?) fikk sin syvende barn. Da en freidig journalist hørte på om De Niro ikke var overrasket over å få enda et, kunne han bekrefte at det hele var planlagt. Vi krysser fingrene for at de er hverandres gullbarn. ■

ANMELDELSE

Se ned i samlingens hull

Nordnorsk kunstmuseums to nye utstillinger tar utgangspunkt i samlingens lave antall samiske og kvinnelige kunstnere. Tross gode intensjoner, er det hele litt rotoete.

Nordnorsk Kunstmuseum
28%
Kurator av Charis Gullickson
8. mars 2022–18. februar 2024

Nordnorsk Kunstmuseum
GABA - KVINNELIG SKAPERKRAFT
Kurator av Charis Gullickson og Irene Sørby
8. mars 2022–18. februar 2024

En sirkel med femten glassboksene er lagt i ring rundt en hang med jord. I sine i de nummererte glassboksene ligger hode-lager av tovet ull, størrelsen og trekkene ulike. Den femte boksen er tom. Jeg er forvirket. Duetlandskapet – Man gubk? (Objekt for forskning – Hvor lenge?) (1990) av Rose-Marie Huuva noen uker før Samhets- og forsoningskommissjonen leverer sin rapport om forsoning og urett overfor samer og kvinner i Norge.

Huuvos over tyve år gamle verk er svært enkelt. Men det er også svært uhyggelig. Den tomme glassboksen

der tankene til (manglende) tilbakeføring av samiske hodeskaller, men også til spørsmålet om hvorvidt rasistisk motivert forskning kan fortsette i fremtiden. Utstillingen Huuvos installasjon nå er en del av står på Nordnorsk kunstmuseum i Tromsø og har på norsk fått navnet GABA – Kvinnelig skaperkraft.

Utstillingene GABA og 28%, som tar utgangspunkt i det lave antallet henholdsvis samiske og kvinnelige kunstnere i museets samling, åpnet da også på kvinnedagen. I 20% får vi se verk av samlingens kvinnelige kunstnere født før 1919, mens GABA presenterer samtidskunstnere. De to utstillingene er blant de første som vises etter at den nye direktøren og sjefkuratoren Katya Garcia-Antón tok over i august i fjor. Garcia-Antón har det siste tiåret markert seg som leder for OCA (Office for Contemporary Art Norway), der hun har fokusert på samisk kunst. Hun var blant annet hovedkurator for den samiske paviljongen på Veneziabiennalen i fjor. De to utstillingene viser at hun ønsker å synliggjøre kunstverdenes mangfold.

turer, så vel som museets geografiske beliggenhet i Sápmi.

Kunstnerne forblir ujevne

I kjøpet av et antallet i 28%, finner man det «kreative kammerrommet» Pápmu (Kraft). Her imteres publikum til å dele erfaringer omkring representasjon og kjønn i form av fanziner, ved et bord kan man klippe og lime sammen sin egen lille tekst. Kammerrommet inneholder en bokhylla med feministisk litteratur, der man også finner bøker som antologien *Ki kunstmuseum i endring? Nye formidlingspraksiser i Norden* (2022). Men det er påfallende at det står svært få verk av de kvinnelige kunstnerne som faktisk er presentert i utstillingene i byllen.

Det definierende grepet i utstillingsdesignet er selve synliggjeringen av en mangfoldig bane 28% av museets samling er laget av kvinner. Verkene er hengt slik at de kan deler 28% av den samlede veggplassen, de øvrige flatene – menes del – er tomme. I salen i museets første etasje henger femten verk av Anna-Eva

Nye rett: Bruken av flater, farger og møbler på Nordnorsk kunstmuseums samste utstilling fungerer like. Uttrykket er rotoete, fargen skrikende og møblene ser malplasserte ut. Verksinfon er plassert på gulvet foran verkene, og det kjennes usettlig å sitte i gulvet foran hvert enkelt verk.

FOTO: NORDNORSK KUNSTMUSEUM

Hoder av tovet ull: Verket Duetlandskapet – Man gubk? (Objekt for forskning – Hvor lenge?) (1990) av Rose-Marie Huuva er for tiden utstilt ved Nordnorsk kunstmuseum i Tromsø. Den ene tomme glassboksen sender tankene til (manglende) tilbakeføring av samiske hodeskaller, men også til spørsmålet om hvorvidt rasistisk motivert forskning kan fortsette i fremtiden.

FOTO: NORDNORSK KUNSTMUSEUM

Bergman, flere av dem med nordnorske motiv, på en dyprøtt vegg. På et lite, antiktrebord står to vaser laget av kunst-håndverkeren Benny Motzfeldt (1909–1995), som er kjent for sin fornyelse av glasskunsten. Veggfargen er hentet fra FN's bærekraftsmål, mens møblene kommer fra Perspektivt museum i Tromsø.

De er valgt ut fra et bærekraftsperspektiv, samtidig som de skal sette verkene inn i en historisk sammenheng. Om disse grepene – bruken av flater, fargen og møblene – er det bare én ting å si: Det fungerer ikke. Uttrykket er rotoete, fargen skrikende og møblene ser malplasserte ut. Verksinfon er plassert på gulvet foran verkene, det kjennes usettlig å sitte i gulvet foran hvert enkelt verk. Problemet kunne kanskje – kanskje – vært tilgjengelig dersom utstillingen hadde lyktes med å «lufte frem» de kvinnelige kunstnerne i samlingen. Men de freogtve kunstnerne som stilles ut, blir ikke tilstrekkelig presentert. Flere – som tekstilkunstneren Frida Hansen, maleren Cora Sandel og keramikeren Nora Gulbrandsen – er kjente fra den norske kunsthistorien. Men hvor godt kjennes folk egentlig Gunvor Bull-Teilmann eller Else Christie Kjelland? Ikke alle kunstnerskapene har et like interessant, og det er som forventet. Men jeg stusser over at det eneste navnet som

faktisk presenteres i utstillingsteksten er Viggo Hagstrøm. Han testamenterer sin kunstsamling til museet i 2013, og slik bidro den mannlige jussprofessoren til å øke kvinnerepresentasjonen.

Huuvos over tyve år gamle verk er svært enkelt. Men det er også svært uhyggelig.

God intensjoner

I øverste etasje kommer man inn i GABA-utstillingen der Huuvos nevnte verk med hodene står. Den første salen har overskriften «Sorg». Den tematiske inndelingen kan føles litt tvungen, men her er utstillingstekstene, som i delen om sorg for eksempel understreker hvordan historiske materialer som ull kan formidle følelser, forbløffelig klart formulert. I salen viet «Kvinnelig selvstendighet» ligger blant annet Aslaug M. Juliusens *Sv. Frønsens blomster* på gulvet. Et knippe orkidéaktige skulpturer der kronbladene er laget av skinn og pels, mens fruktmøtet og stilken er av reinsdyrbjørn og glass. «Blomsten» er merket med ørnemerke, og sender slik tankene til både kvinner og rein. Juliusen har nylig vært aktuell

med *Si gáhtana dierramasii / hver og en av dem får seg på Kunstnerforbundet i Oslo, to installasjoner som også gjorde bruk av dyrehud. De sammensyddte, fargede skinnene kunne ligne beskyttende kapper, mens «blomsten» på NYKAM er mer konfronterende. Juliusens verker har en helt egen klarhet og sanselighet, samtidig som materialbruken er fascinerende – at de kommer bedre frem på Kunstnerforbundet skyldes rommulighetene der, samt at soloutstillinger er en helt annen sak, likevel preges oppsettet i GABA av enkelte pussige valg.*

Utstillingen gir jevnt over et bedre inntrykk enn 28%, men hva er tanken bak å sperre Inghild Karlssens installasjon *Moratorium* (1992) inne i en krok, delvis skjult bak en vegg? Gipsstøpte hval- og selben ligger spredt oppstilt på sommerhvit, nordnorsk sand. Ved sandkanten står to kar med vann, og på en vegg henger et dramatisk blodfarget selfangstfotografi. *Moratorium* (ordet betyr fangststopp) setter naturbruk, utnyttelse og evighet i spill: en slags dødsens to hvil over installasjonen, som samtidig er vakker. Men oppsettet gjør Karlssens installasjon mindre fengende enn den kunne ha vært. Også som helhet preges GABA av en vis trøghet. Hvis museet hadde presentert de to nåværende utstillingene i et halvt år

hvert, istedenfor å ha begge stående i et helt år, kunne kanskje rombruken vært bedre løst? Flere av verkene i GABA hadde i hvert fall blitt mer slående med mer luft – på en måte skal jo disse utstillingene vise museets nye tak høyde, men i konkret forstand henger himlingen nok så langt opp i øverste etasje.

Med arbeidet sitt i OCA, har Garcia-Antón alltid sørget for at den samiske kunsten blir profesjonelt presentert. De to utstillingene Charis Gullickson har kuratert for Nordnorsk kunstmuseum, ser rett og slett ikke ut til å ta kunsten tilstrekkelig på alvor. Både 28% og GABA – kvinnelig skaperkraft er utmerkede utstillinger på ideplanet, og presenterer severdige verk. Gjennomførningen svarer ikke til vinen, men selvfølgelig er det uansett viktig å se disse kunstverkene.

Sammenlignet med all uretten den samiske befolkningen er blitt påført i det gode navn, og som vi denne uken er blitt minnet om gjennom Samhets- og forsoningskommissjonens rapport, er uheldig utstillingsdesign en betydningsløs bagatell. Og likevel er det ironisk at verk av samiske kunstner som for eksempel Aslaug M. Juliusens format virker så mye bedre ivarett på Kunstnerforbundet i Oslo enn på Nordnorsk kunstmuseum i Tromsø, på samisk jord. ■

Carina Elisabeth Beddari

2022, omvandlade OCA Nordiska paviljongen till Samiska paviljongen med hjälp av konstnärerna Anders Sunna, Pauliina Feodoroff och Máret Anne Sara.

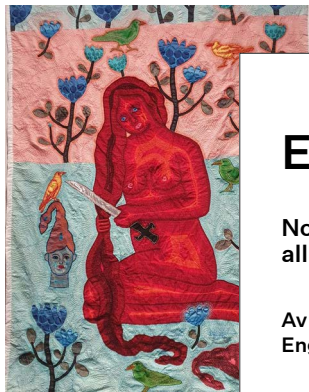
I likhet med OCAs paviljong 2022, så kommer nästa upplaga av Nordiska paviljongen att problematisera den kulturpolitik som ligger till grund för de nationella paviljongerna i Giardini, bland annat genom att ta sig an «motstridiga känslor kring nationell identitet». Den bärande symbolen blir havet som «ett element där det förflutna, nutiden och det som ännu inte bestämt sig för att bli samman», och där «tankar om förflyttning av språk och kulturarv» kan färdas – så som i pressmeddelandet.

Upplägget innebär också ett generativt förändring för första gången som Nordiska paviljongen kallar «millennials». Både curatören, Asrin Haidari, och Lap-See Lam och Tze Yeung Ho är födda i Hong Kong och har vuxit upp en digital och allt mer global värld. Internet, mobiltelefoni, flerspråkighet har varit tongivande inslag som man får känna i att forma deras konstsyn. Den något annorlunda skiljer ut sig. Hon är född i Irak 1977, och hennes «färgsprakande bildberättelser» med en stark kviltning (*jodaleia*).

Nordiska paviljongen är ett gemensamt projekt mellan Sverige, Norge och Finland allt sedan norske arkitekten Sverre Fehn stod för utformningen om att ha värdskapet och 2024 är det han som har ansvaret för paviljongen, ett arbete som Moderna Museet. Lap-See Lam, Kholod Hawash och Tze Yeung Ho kommer att stå för utställningen i Venedigbiennalen invigs den 20

Lap-See Lam gick ut Kungliga konsthögskolan i Stockholm 2020, och har gjort en raketkarriär med genom att kombinera uråldriga konstformer med modern teknologi som Virtual Reality och 3D-skanning i multimediala installationer kretsande kring det kulturella utbytet mellan Kina och väst.

Kholod Hawash, Wild Song, 2019

Den ännu obetitlade paviljongen beskriver en «experimentell musikalisk installation» inspirerad av den tvåtusenåriga kantonese opera som utmärks av spektakulära föreställningar och särpräglad musik. Det är väl något likt vad man väntar när Moderna Museet, OCA i Norge och Finland, enligt obekräftad uppgift, går in i produktion som curatörer. Haidari beskriver som ett «allkonstverk som tar sig an sagornas värld, där övernaturliga varelser och verkliga världens logik». Haidari är Moderna Museets intendent för svenska och nordisk samarbete.

Senast Moderna Museet höll i tyglarna för grupputställningen *Mirrored* med sex konstnärer från olika generationer. 2019 höll Kiasmas utställningen *Weather Report: Forecast*.

En resa i sagornas värld

Nordiska Paviljongen 2024 blir ett spektakulärt allkonstverk inspirerat av kantonesisk opera.

Av Frans Josef Petersson 19.06.23 Nyhet Article in English

Lap-See Lam, Asrin Haidari, Kholod Hawash, Tze Yeung Ho. Foto: Robert Schittko.

Det har spekulerats om att Nordiska paviljongen i Venedig 2024 skulle återgå till att gå på rundgång mellan arrangörsländerna Sverige, Norge och Finland. Senast så var fallet var 2015, då Camille Norment visade en soloutställning i norsk regi. Men nu står det klart att värderna för nästa upplaga, Moderna Museet, håller fast vid konceptet från de senaste tre biennalerna då Nordiska paviljongen varit en samproduktion med konstnärer från alla de tre nordiska länderna.

Men det blir ingen grupputställning i traditionell mening, utan ett «allkonstverk» inspirerat av kinesisk opera. Den firade svenska konstnären Lap-See Lam utformar själva konceptet, som genomförs i samarbete med konstnären Kholod Hawash från Espoo i Finland, och kompositören Tze Yeung Ho, som pendlar mellan Oslo och Helsingfors och ofta samarbetar med författare och konstnärer med olika former av musikteater.

HJEM • NYHET

Samnordisk helhetskunstverk til Veneziabiennalen 2024

I dag ble det kjent hvem som skal fylle den nordiske paviljongen på Venezia-biennalen 2024. Fra venstre. Tze Yeung Ho (Norge), Kholod Hawash, (Finland), Lap-See Lam (Sverige). Foto: Robert Schittko

Den svenske kunstneren Lap-See Lam er invitert til å utforme idéen og rammeverket for kunstverket som skal fylle den nordiske paviljongen neste år. Sammen med kunstneren Kholod Hawash fra Finland og komponisten Tze Yeung Ho fra Norge blir det utformet en eksperimentell musikalsk

Oppdatert 20. juni klokka 13.30

Helhetskunstverket er et initiativ fra Moderna Museet i Sverige, i samarbeid med OCA i Norge og Kiasma i Finland. Den nordiske paviljongen er et samarbeidsprosjekt mellom landene, hvilket det har vært helt siden bygningen til den norske arkitekten Sverre Fehn sto ferdig i 1962. Landene bytter, som kjent, på å være vertskap, og i 2024 er det altså Sverige som har ansvar for paviljongen.

I en samlet uttalelse fra direktørene Leevi Haapala fra Kiasma, Finland, Ruben Steinum fra OCA, Norge og Gitte Ørskou, Sverige, uttrykkes det i dag i en felles pressemelding, stolthet over det felles arbeid som gjøres for å skape et, ifølge pressemeldingen, «storslått kunstverk».

Kuratoren for den nordiske paviljongen 2024 er Asrin Haidari, kurator for svensk og nordisk samtidskunst ved Moderna Museet. Haidari uttaler seg nå i første omgang slik:

«Vi har invitert tre fenomenale fortellere som alle jobber med lyd og bilde for å forene motstridende følelser rundt nasjonal identitet, der opplevelser av fremmedgjøring og kulturelt fellesskap løper parallelt.»

Og:

«Helhetskunstverket tar oss med på en reise inn i eventyrenes verden, der overnaturlige vesener snur opp ned på den virkelige verdens logikk.»

Den kantonesiske operaen – en to tusen år gammel kunstform

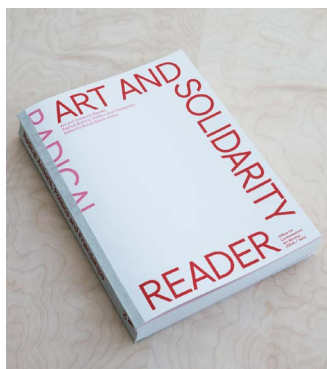
I pressemeldingen gis det en kort innføring i operaformen som det nordiske helhetskunstverket er inspirert av:

«.... kantonesisk opera, som kjennetegnes av visuelt spektakulære forestillinger der fargerike kostymer og ekstravagante hodeplagg er et viktig trekk sammen med den særegne musikken. De dramatiske fortellingene trekker ofte på historiske hendelser, myter eller klassiske kinesiske eventyr og spøkelseshistorier. Det kan være fartsfylte skildringer av kamp, tapprhet og svik – eller følelsesladde romantiske historier med forskjellige intriger og moralske budskap. Historisk sett ble forestillingene oppført av reisende opera- og teaterselskap. De reiste i rødmalte båter på elven Zhujiang (Perlefloden) i Kina, der de slo leir og optrådte langs elvebreddene. Helhetskunstverket i Venezia bruker havet som et symbol på forholdet mellom det bevisste og det underbevisste; det er et element der fortid, nåtid og det som ennå ikke har skjedd kan smelte sammen. I havets strømmer reiser også tanker om forflytning og overføring av språk og kulturarv.»

BOOK REVIEW

'Art and Solidarity

Reader: Radical Actions,
Politics and Friendships',
edited by Katya
García-Antón

Dilpreet Bhullar

On 11 December 2019, the same year when the democratically elected Indian government rescinded Article 370 and Article 35A in the Valley of Kashmir on 5 August, the amendment of the Citizenship Act (CAA) was announced in the Indian Parliament. The discriminatory nature of the newly enacted bill was abundantly clear. It offered Indian citizenship to refugees escaping religious persecution from Afghanistan, Bangladesh and Pakistan who arrived in India before 2014, but only to those of Hindu, Sikh, Jain, Parsi, Buddhist and Christian persuasion. The bill included neither Muslim refugees nor refugees from other communities fleeing persecution from neighbouring countries, including Rohingyas from Myanmar, Tamils from Sri Lanka, and Tibetans. The announcement was immediately met with intense protest in a variety of geographical pockets in India and beyond. The tradition of dissent against sectarian politics in the Valley was reignited at an unprecedented scale across India, when Kashmir was under siege with minimal channels of communication.

Performing at one of the protest events against the CAA, 'India, My Valentine', the poet Amir Aziz recited his poem *Sab Yaad Rakha Jayega* (Everything Will be Remembered). When Roger Waters of the rock band Pink Floyd narrated a few lines of Aziz's poem at an event marking the arrest of whistle-blower Julian Assange, the moment enacted what Peg Birmingham has described as: 'We became aware of the existence of a right to have rights as well as the right to belong to some kind of organised community, only when millions of people emerged who had lost and could not regain these rights because of the new global political

situation.'¹ Aziz and Waters used their artistic expression to claim the right to live in the face of simmering binaries between truth and fabrication. In a non-aligned world, they paved the way to facilitate a glimpse into a performative solidarity that cuts across the linear circuit of space and time. These two radical actions in the face of state authorities initiated a rippling effect across geographies, irrespective of the physical distance between them, to build bonds of solidarity.

The *Art and Solidarity Reader: Radical Actions, Politics and Friendships*, edited by Katya García-Antón and published by the Office for Contemporary Art Norway (OCA) in 2022, is centred around this metaphor of ripples as it walks readers through the different arts practices produced as a response to the events of solidarities, from the epoch of the Cold War in the 1970s to the recent post-truth years. A substantial work, the book is divided into four sections: 'Political Imaginaries. The Past and Future of Museological and Organisational Solidarities'; 'World-Building Solidarities. Friendships and Reciprocities'; 'Collectivity. The Everyday of Solidarity'; and 'Situatedness. Radical Accomplices, Indigenous Epistemologies and New Technologies of Solidarity'. Each section has different chapters by academics, artists, curators, filmmakers and researchers. The book is an expedition through the political turmoil at the centre of a vulnerable environment with the potential to cause ripples, with its intensity gauged only through the layers of troughs and crests experienced at both short and long intervals on the temporal axis. The ambitious expanse of fifty years that is taken into account in the *Reader* explores different physical parts of the globe to open a perspective on the bonds forged across art, history and political urgencies, to suggest what García-Antón mentions in the Introduction: that 'a life of solidarity needs to be a shared one' (p 10). Even when the act to unveil the hegemonic practices resulting from faultlines is inherited in the act of resistance, the Introduction clearly mentions the complexity and intersectionality in which the term 'solidarity' is enmeshed.

At the pinnacle of the Cold War, a corollary to the two World Wars and the eventual collapse of the colonial power network, the logical dimension of modernist time was contested to catapult the previously peripheral history to the new centre around which narratives were created in the recently independent republics. Within the disciplines of the arts, the institutionalisation of the production of knowledge systems – in the form of archives and museums – was the main preoccupation of the Eurocentric cultural task force of the twentieth century. However, with the advent of decolonisation and the Cold War, the urgent need to critique this repository of supposed rarefied truth, tied as it was to the matrix of power and knowledge, created the most important challenge to the canonisation of knowledge systems. The necessity to break the legacy of the epistemic status quo of the past was an assertion of a possibility of anchoring an ontology of relationality.

¹ Peg Birmingham, *Hannah Arendt and Human Rights: The Predicament of Common Responsibility*, Indiana University Press, Indiana, 2006, p 36

#ANNOUNCEMENT #APPOINTMENT #CURATOR #HEAD OF PROGRAMME #MIKE SPERLINGER #NORWAY
#OFFICE FOR CONTEMPORARY ART NORWAY

OFFICE FOR CONTEMPORARY ART NORWAY APPOINTS MIKE SPERLINGER AS HEAD OF PROGRAMME

The Office for Contemporary Art Norway (OCA) is delighted to announce the appointment of Mike Sperlinger as the new Head of Programme. In his role, Sperlinger will spearhead OCA's public programme, reinforcing the organization's standing as a leading contemporary arts institution while exploring fresh opportunities for growth and development.

Mike Sperlinger's Impressive Background

Mike Sperlinger, currently the acting Dean at the Oslo Academy of Fine Art, brings a wealth of experience to his new position. Serving as Professor of Writing and Theory since 2013, Sperlinger has an extensive professional history. Before joining the Oslo Academy, he served as the assistant director of LUX, a London-based organization for artists working with the moving image, which he co-founded in 2002. At LUX, Sperlinger played a pivotal role in overseeing Europe's largest collection of artists' film and video. He contributed to numerous screenings, exhibitions, and projects, collaborating with artists and institutions globally.

Sperlinger's recent curatorial projects include noteworthy shows in the U.K. and Germany with the late German artist Marianne Wex, the exhibition "Counterimaginaries" at Tromsø Kunstforening, and "The Social Life of Film," an international congress of 'nomadic screening collectives' held earlier this year in Copenhagen. His extensive writing portfolio includes catalogue texts for artists such as Ed Atkins, Gerard Byrne, and Laure Prouvost. Additionally, he has edited several books, including "Afterthought: New Writing on Conceptual Art" (2005) and "Here Is Information. Mobilise – Selected Writings by Ian White" (2016).

Director Ruben Steinum's Perspective

OCA's Director, Ruben Steinum, expressed enthusiasm about Sperlinger joining the team, stating, "Mike has demonstrated deep insight and knowledge about the global and Norwegian art scene, coupled with an interest in developing structures that foster international connections and activity for artists and the visual art field. With Mike as part of the team, we are ready to continue strengthening global connectivity and developing new platforms, models, and ways to engage with audiences."

Sperlinger's Perspective

Quoted below, Sperlinger shared his excitement about the upcoming role, which he will assume on the 1st of March 2024: "I first discovered the Norwegian art scene through OCA back when I was still working in London, and projects like 'Whatever Happened to Sex in Scandinavia?' and 'Let The River Flow' are still reference points for me. OCA has always represented the importance of thinking about art, culture, and solidarity with an international horizon – something which feels more urgent than ever. It's incredibly exciting to be joining the team at OCA and to have a chance to build on that history."

SHARE

Organisation and the Board

Staff

Ruben Steinum

Director

Toril Fjelde Høye

Head of Finance and Administration

Itzel Esquivel

Project Coordinator

Karoline Trollvik

Head of External Relations and Communications

Michael Miller

Communications Advisor

Anne Charlotte Hauen

Grants Administration Manager

Eirik Zeiner-Henriksen

Grants Administrator

Board

Trude Gonnæs Ugelstad

Chair

Hans Marius Graasvold

Deputy: **Lars Mørch Finborud**

Nominated from The Ministry of Foreign Affairs

Stina Thea Elisabet Högvist

Deputy: **Randi Godø**

*Nominated from The National Museum of Art,
Architecture and Design*

Sille Storihle

Deputy: **Anders Eiebakke**

*Nominated from Norske Billedkunstnere and Unge
Kunstneres Samfund*

Kristoffer Dolmen

Deputy: **Kamilla Sharma**

Nominated from The Ministry of Culture

